

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

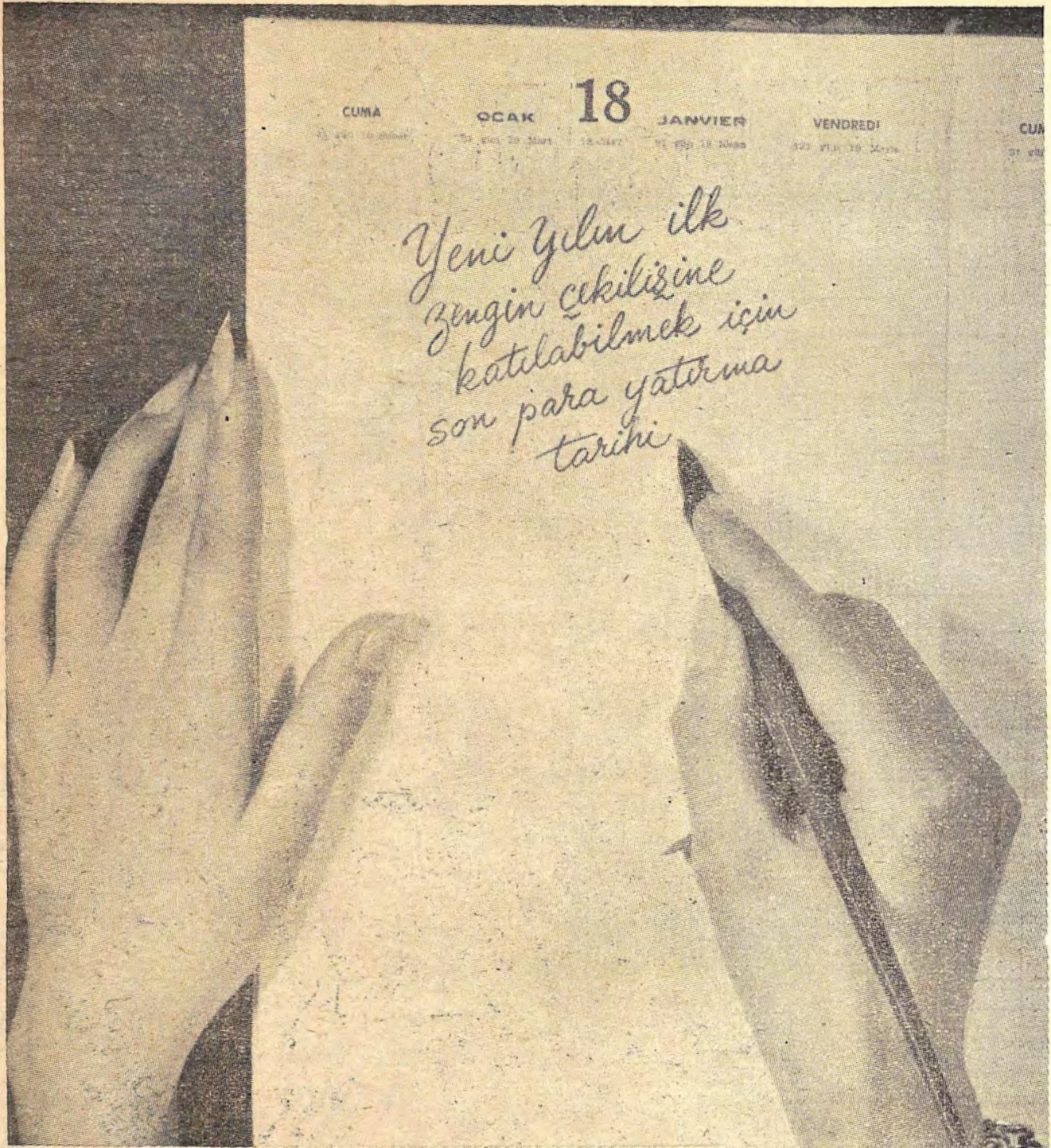
- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AKHAK



«Fırtına ve sel yurtta büyük
kayıplara sebep oldu.»
- Gazeteler -

Kazazedeler!



Hesap açtırmakta acele ediniz!

YENİ YILIN İLK ZENGİN ÇEKİLİŞİNE KATILABİLMEK
İÇİN SON PARA YATIRMA TARİHİ 18 OCAK CUMA GÜNÜDÜR

Yılın ilk çekilişinde: 20 talihli 20 Apartman Dairesi • 2 talihli
yüzer bin lira • 50 talihli beşer bin lira • 100 talihli biner lira •
10 500 hesap sahibi de çeşitli para ikramiyeleri kazanacaklardır.



en fazla ikramiye veren bankadır



Akbaa

SİYASİ MİZAH GAZETESİ

BAŞYAZARI :

Yusuf Ziya Ortaç

SAHİBİ :

Ergin Ortaç

YAZI AİLESİ :

Adnan Veli, Orhan Kemal, Rifat Ilgaz, Naci Sadullah, İlhan Selçuk, Selâmi Yurdatap, Şemsi Belli, Nîmet Arzik, Necdet Rüştü, Hüseyin Korkmazgil, Burhan Esen, Yaşar Özen, Kenan Akıncı, Baha Oral, Rauf Ulukut.

ÇEVİRGİN AİLESİ :

Vâ - Nû, Semiramis Aydınlık, Ergin Ortaç, Gülden Ortaç.

KARİKATÜR AİLESİ :

Necmi Rıza, Turhan Selçuk, Nihar Tüblek, Cafer Zorlu, Bülent Şeren, Mehmet Polat, Semih Balcıoğlu, Zeki Beyner, Burhan Solukçu, Şadi Dinççağ.

Yazı işlerini fiilen idare eden :

Kadri Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer :

Ercan Matbaası

Kapak baskısı :

Şaka Matbaası

Abone bedeli : Yıllığı 50, Altı aylığı 25 lira. Yabancı memleketlere yıllık 100, altı aylığı 50 lira. Uçakla gönderilmesi istenen abonelerden uçak masrafı ayrıca alınır.

Fiatı : 100 kuruştur.

İDARE YERİ :

Dıvanyolu Klodfarer

caddesi, No. 8 - 10

Daire : 3.

Telefon : 22 18 11

İLÂN FIATI :

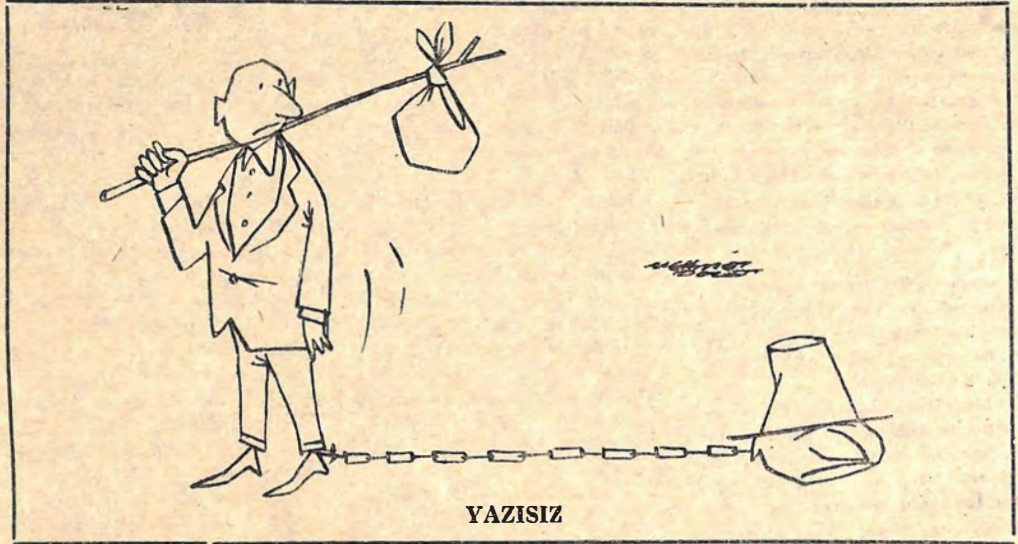
Kapak içi, santimi 20 lira, iç sayfalar 30 liradır.

Cilt : 3 - Sayı : 78

3 Ocak 1963

YIL : 41

Bu gazete Basın ahlakı Yasasına uymayı taahhüs etmiştir.



YALAN DÜNYA!

VALNIZ miting meydanlarında değil, yalnız parti kongrelerinde değil, yalnız politika kürsülerinde değil, caddelerde, sokaklarda bile avaz avaz yalan söylüyoruz, yalan bağırıyoruz...

Mahallenin yoğurtçusuna kulak veriniz: Kesmik kesmik buzhane yoğurdunun adı: «Gaymaaaaak» dır! Üzümcü, kösele kabuklu müşküleyi «Çavuuuuş!..» diye satar!

Kurtlu inler: «lokum» dur. Hışır karpuz «kurabiy» dir. Tatsız kavun da «bal kutusu»!..

Öğrenci, öğretmenine yalan söylüyor, kadın kocasına yalan söylüyor, yazar yalan söylüyor, düşünür yalan söylüyor, hesap yok mu, hesap?.. Bizim elimizde, bizim dilimizde hesap bile yalan söylüyor!

Bilirim, yalansız dünya, çok ışıksız, çok ümitsiz bir dünya olur. Anatole France, bir eserinde: «Yalan olmasa, insanlık, can sıkıntısı içinde boğulurdu» der. Ama sofraya konan ekmek, sırta giyilen esvap, altında oturulan dam yalan o-

lursa, hepimiz aç, hepimiz çıplak, hepimiz açlıkla kalmaz mıyız?..

Bazı fazilet kabadayları vardır, gerine gerine: «Ben yalan söylemem» der. Hemen yalanlarını yüzlerine vururlar bunların: En büyük yalan, bu sözleridir!

Usta ahçılar, bazı yemeklere, meselâ taze baklaya, taze fasulyeye bir tutam şeker atarlar: Tat versin diye... Yalan, hayatın burukluğunu gideren bu ölçüyü aşmamalı!

Üniversitelerimiz var diyoruz, geçelim... Liselerimiz var diyoruz, geçelim... Orta okullarımız var diyoruz, onları da geçelim... İlkokulumuz var mı, ilkokulumuz?..

Kim var derse, kulağından tutup yalancı ilân edeceğim!

Şu İstanbulda, üçlü öğretim yapan mektepler var: Günü ikişer buçuk saate bölmüşler... Çocuklar, tabur tabur bir kapıdan giriyor, öbür kapıdan çıkıyor!

Yarın, orta okula bu temelsiz bilgiyle başlayacaklar... Liseye de, Üniversiteye de öyle...

Cehalete diploma veren memleket mi olacağız?..

Eminönünden, Fındıklıdan, Harbiyeden geçiyorum: Her adımda yalanın çukurunda sendeliyerek!.. Asfalt bile ayaklarımızın altına serilen yalandır!

İstanbulun plânı için bugüne kadar ne harcanmış biliyor musunuz?.. Yüz milyon lira... Ama İstanbul, yedi tepeli bir plânsızlık anıtıdır!

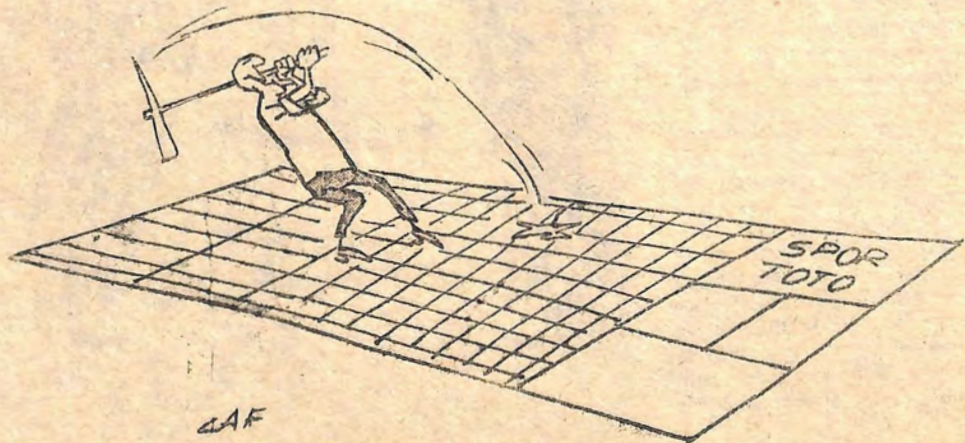
Demek, şehrin müflis bütçesinden yalana yüz milyon lira prim verdik!

İnsan hakları diyoruz. Partisinden sorgusuz kovulanlara sorunuz bakalım: Var mı?

Sosyal adalet diyoruz. Bunu da, İstanbul'un kalorifer bacalarını gecekondularından seyredenler söyleyin: var mı?

Dedelerimiz, galiba bugünleri düşünüp adını koymuşlar: Yalan dünya!

Yusuf Ziya ORTAÇ



Define arayıcısı!

Karadeniz Deleşesi

Rıfat Ilgaz



SIKI bir lodosa Kadıköy'den çıktık yola. Kaptan, merkeze bağlı bir partili cambazlığı ile hemen rotayı değiştiriverdi. Dalgalara yan verip yalpalamaktansa, arka verip baş-kıç yapmayı yolcuların huzuru için daha yararlı bulmuştu. Şöyle dolaylarına bir bakayım dedim. Karşımda bizim Hayri efendi. O da beni görmüştü:

«Uy Mehmet efendi gardaşım!» dedi, «Tam celln havası!»

«Amma gelln havası haaaa!» dedim, «Lodos karadakileri bile rahat bırakmıyor, başım gözüm Allahıma emanet diye atladık vapura.. Sen nerden böyle?»

«Bir çömür meselemiz vardı. Bir aydur peşindeyım... Esasuna pakarsan, bu mesele tam seçiz yılıktır... Yahu biz İstanbullu teyiluz İstanbullu olmasına ama.. Vatanış teyilmfuz, bize de çömür vereceysiniz, dedum! Senin anlıyacağın Mehmet efendi gardaşım, o zaman Vatan Cephelilere verdiler biz galduk açıkta... Sonra hani o emekluler falan çıktı... gene galduk... Goallsyon teduler, bizim İnönü, hele siz pekleyln demiyc cefirdi, cene pekleduk... Bir goallsyon daha çıktı. Hâfâ bize çömür yok! Ben de tuttum bizuın büyük kıza bir rapor uydurdum, çömür rapori... Goyduk siraya daaaa...»

«Eeee, alabilecek misin bar!»

«Helbeet... Parayl yatıracaguz bucün!»

«Sağ salım karaya ayak basarsak!»

Vapur, yandan aldığı iki üç dalgayla yalpaya düştü birden. Tene-linden sökülür gibi çatırdıyordu. Haydarpaşaya yanaştık güc belâ... Kapılar açılmış, yolcular akın etmişti mevkilere...

Bir ara bizim Hayri efendi firda yerinden:

«Uy İsmail efendi gardaşım!» dedi, ne araysun buralara daaaa...

Elinde bavul yavrusu çantayla cin gibi mavi gözlü, irice burunlu bir yolcu şaşkın şaşkın dikiliverdi ortada.

«Otur şuraya daaaa...» diye yer gösterdi hemşehrisine, «Nerden celln, nereye cidesun?»

«Nerden celeceğüm... Angaradan daaaa...»

«Nasıldur bizim Paşa, iyi midur?»

Birden cevap vermedi. Çantasını koydu. Yerleşti ikimizin arasında. Sağını solunu tilki baktışı inceledikten sonra:

«Paşa çok iyidir!» dedi, «Maşallah kaçan cıbi!.. Hepinizle, bütün bizim hemişerilere firda firda selâmi vardır. Ha böyle garşı garşuya oturduk oninla... Paşa dedum oğa, bütün hemişeriler oturmuşur, yediden yetmiş gözlerinin

pepeklerine pakayiler!»

Vapur iskeleden ayrılmıştı. Kaptan dalga yememek için vapurun başını Ahırkapı fenerine doğru çevirdi. Bizim kongreci şöyle bir baktı pencereden:

«Kaptan da kaptandır haaaa... Lodosa gafa tutayyy!»

Hayri efendi:

«Eeee?» dedi, «Şu Gasım Gülek ne fişkılar garıştırdı, ya anlat oni daaaa!.. Nerelidur bu Gasım Cilek tedükleri, pizten midur?»

«Ula ne teysun sen? Pizden poyle adam çıkar mı daaa... Durgut Cöle pile pizden teyildir. Lâçın yürekli adamdur haaa!»

«Pirak böyle adamlari!.. Senin partici tediyun gulağı Paşaya olan adamdur: Paşa öl tedi mu, oraya öleceysun!..»

«İyi ama biz ölmeye celince öleyruz... Bak İsmail efendi gardaşım. Gara kış celdi dayandı, tam seçiz senedur bir direm çömür uyduramadım... Adalet Partiluler söz-de İnönünün garşisine! Ama odun-

larıni da attılar yazdan, çömürlerini da... Tatalum, Paşayı tatalum ama... O da pizi pirakmasun daaa!»

Sonra bana döndü:

«Toğri söylemedum mi, Mehmet efendi gardaşım... Hep dört ayağının üstüne düşeyi bu Cümüşpalanin adamlari!»

Kısa kesmek için:

«Haklısın!» dedim...

Midem, hafiften bulanmağa başlamıştı. Vapura binerken aldığım nane şekerini çıkardım cebimden. Konuyu karıştırmak için:

«Buyurun!» dedim, «İyi gelir deniz tutmasına!»

İsmail efendi:

«Nedür bu!» diye çatı kaşlarını.

«Nane şekeri» dedim.

«Ne işe yarar?»

«Deniz tutmasına... Mide bulan-

tısına»

«Pen gari miyum midem pulanacak?»

«Deniz tutmaz mı sizi?» diyecek oldum...

Kızıştı İsmail efendi:

«Ne deyrum pen?» dedi, «Gara-denuzden Büyük Kurultaya telece seğup cöndermişler beni! Celeceğüm da İstanbulda hanım evlâtlarının uzattığı nane şekerini yutacağım ha?»

«Afedersin!» diye elimdeki gazeteyi okumağa koyuldum. Bırakmadı yakamı...

«Ne yazayı gazeteler?» Bizi yazayı mı?»

«Genel başkanlık için on rey de damat bey almış diyorlar!»

«Çimdur bu damat bey, Gasım Cilek mi?»

Hayri efendi kolunu dürttü:

«Ula, bizim Gasım beçardur daaa!»

«Teyildur!»

«Beçardur!»

«Teyildur!»

«Penum gadar mı pileceysun sen?.. Bucüne bucün telegeyum ben!»

İşi düzeltmek için:

«Galiba gazeteler İnönü'nün damadını söylemek istiyorlar...» dedim.

İsmail efendi:

«Hanci gazete yazayı!» diye gürlledi, «Ha o gazetalar pozguncu gazetelerdur daaa... Yemin ettük hepimiz oyunuzi Paşaya vireceyuz tedük!»

Hayri efendi tatlıya bağlamak istedi:

«Cene yabancıya gitmemiş» dedi, «Ha damadı, ha çendisi!»

Garsonlar yalpadan, ayaklarını aça aça dolayışıyorlardı:

«Oğlum!» dedim, «Bir sade kahve... Çabuk midem bulanmağa başladı! Siz de içer misiniz?»

İsmail efendi yine çatı kaşlarını:

«Ne içeceğim pen?» dedi.

«Sade kahve!»

«Neden içeceğüm?»

«Bulantı falan olursa...»

«Ula ne teysun! Garatenizliyım teyim saaa... Ula, peni teniz tutar mı?» Hakaret mi edeysun!»

«Hiç belli olmaz... Ben de Karadenizliyım ama... Arada sırada tutuyor!»

«Ula, senin kanında bl garışıklık vardır... Halis Garatenizli olanı, teyil teniz tutmak, candarma pile tutamaz. Haçan çi midene bir hamı tüşmüşür, bir daha teyil teniz tutmak...»

«Ben hamsi de sevmem!»



— Katlu olsun Paşam!

«Haaa... o paşka... Sen oldun İstanbul uşağı! İş kalmamış sende... Oku, oku... daha ne yazıylı gazeteler?..»

«Yakında bir açlık olacaktı... Yüz kişiden beşi açlıktan ölecekmiş...»

«Geç oni sen... Doksan peş çiş, birer lokma ekme virseler doyar karınları ha o peş çişinin daaaa!»

Btım Hayri efendinin kulağı daha deliğe benziyordu:

«Kalkınma ister, kalkınma!» dedi, «Bak İstanbulda çömürsüz galayruz... Bir de Karabükte yüksek fırın açayiler... Yüksek fırın teduğun cünde ne yakayı, bileymusun?.. Biz burda soba yakacak çömür pulamayruk daa!»

Kaptan vapurun başını birden çevirmek istedi. Adamakallı yalpa ya düşmüştük. Arka arkaya üç dalga mevkil camlarında patladı.. Kadınlar başladılar bağırıp çağırmağa. İsmail efendi:

«Uy anasını! dedi, «Ne dalkadur bu haa!»

Dalganın serpintileri salona bile girmişti. Çatırdıyordu sallantıdan bütün kırışlar... Hayri efendinin benzi kül gibi olmuştu:

«Ola Simayıl!» dedi, «Midem bolaniyi!»

«Uy başıma celenler!.. Sen de oldun İstanbullu daaa...»

İki dalga da kıtan bindirdi. Salonun arka kapısı açık olduğu için olduğu gibi sular içeri dolmuştu.

«Kaptaaaa... Batıyoruz!»

Baktım bizim İsmail efendi:

«Uy anasını be!» diye fırladı «Batıyoruz!»

Renk menk kalmamıştı. Salonda bağırınlar, çağırılarda... Ne varsa, hepsi!..

Bir dalga... Bir dalga daha...

İsmail efendinin şireç gibi olmuştu yüzü. Boyuna söyleniyordu: «Ne halt ittım da melmeçete garadan tönmetim» diyordu «Ula bu yaştan sonra İstanbul sentın nereye?.. Çendini ne sanayısın?.. Mebus mi. Senatör mi sanayısın, paka mı?.. Yakışır mu bir Karadenizliye bu sular da can vermek daaaa?..»

Ağızındaki «daaa» bir son nefes gibi sönüverdi. Sırtüstü, yere serilmişti adamcağız...

Rifat ILGAZ

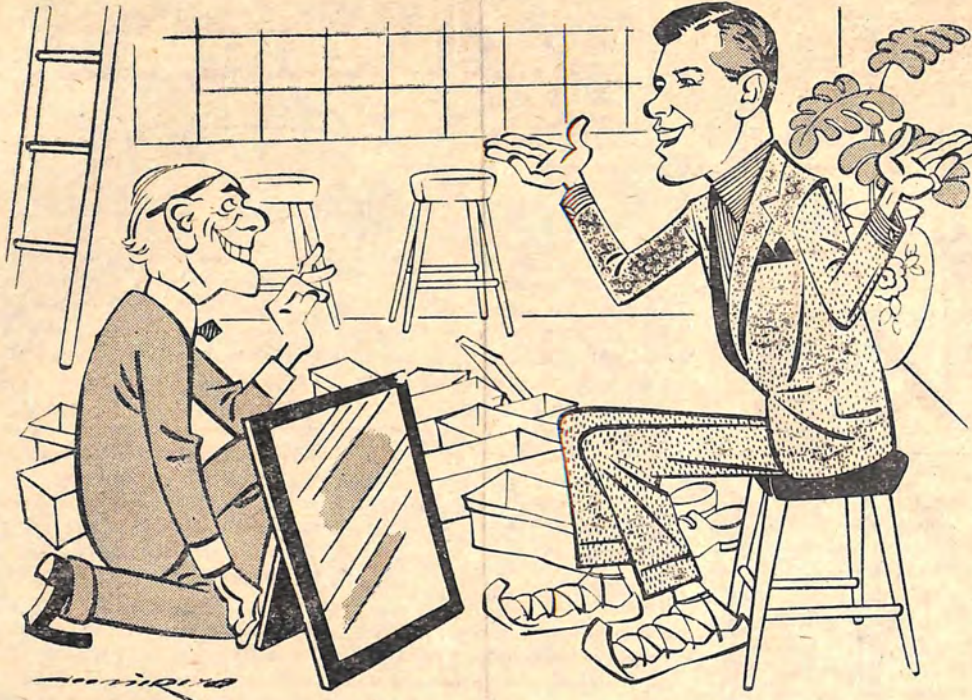
Radvoskopi

«Thorn Electrical Industries» Akademisi psiko-sosyal gözlemlerde kullanılmak üzere yeni bir röntgen cihazı imal etmiş. Bu sayede insanların kafasından ve gönlünden geçenlerin hepsini öğrenmek mümkünmüş!

İşte şimdi hapi yuttuk!..

Birbirimizin kafasının ve gönlünün içiindeki bilmediğimiz halde böylesine birbirimize düşmüşüz, maazallah böyle bir âlete sahip olduğumuz gün, seyreyleyin cümbüşü!..

C.H.P. çarıklı bir genel sekreter arıyor. (Gazeteler)



Kemal Satır — Tam çarıklı erkânı harp olduk!

Demokrasinin Validesi

Temelli senatör -Pardon!.. Temellilikten istifa ettiğine göre artık temelsiz senatör- Sıtkı Ulay Paşa, C.H.P. içindeki son kaynaşma ve dörtlerin ihracı ile ilgili olarak basına verdiği bir demeçte şöyle diyor:

— Siyasi partiler demokrasinin validesini ağılatıyorlar, buna müdahale edecek hiçbir makam yok mu?..

Siz de haklısınız Paşam!.. Demokrasi'nin validesi de!.. Kızı işgal edilen hangi valide ağlamaz ki?.. Fakat görüyorsunuz ki, herkes seyirci... Taze ve körpe Demokrasıcık, politika dünyasının kulağı kesik zanparaları tarafından baştan çıkarılır, işgal edilirse eibette ki validesi de ağlıyacak... Hattâ belki de karınını şişirip yüzü üstü bırakacak-

lar Bayan Demokrasiyi validesi daha çok ağlıyacak!.. Hattâ hattâ, belki de -doğumun kontrolüne rağmen- Babası belirsiz (Çünkü hangi partiden gebediğimi (âyin etmek de güç!) bir bebek doğuracak!.. O zaman yalnız valide değil, Demokrasi de ağlıyacak, doğan çocuk da ağlıyacak, doğan çocuk da ağlıyacak, doğurtan ebe de ağlıyacak. Bütün millet ağlıyacak belki!..

En iyisi şimdiden tedbir almak.

İşgal eden hovardayı mı yakalıyacaksınız, Bayan Demokrasiyi kırtaj masasına mı yatıracaksınız, yoksa adını Ataklı paşanın koyacağı bir yeni bebeğin doğumunu mu bekleyeceksiniz, orası da sizin (Temelli ve temelsiz bütün senatörlerin, milletvekillerinin) bileceği iş!..

Feminist

İsmet Paşa, kadınları kendisiyle birlikte mücadeleye çağırmış:

— İnkılâpları ancak siz kadınların sayesinde gerçekleştirebiliriz!.. demiş.

Ne yapсын Başbakan Paşamız?... Bakı ki erkek milletinden bir hayır yok. Herkes bir havada: Kimi idealist, kimi Kemalist, kimi komünist, kimi faşist!..

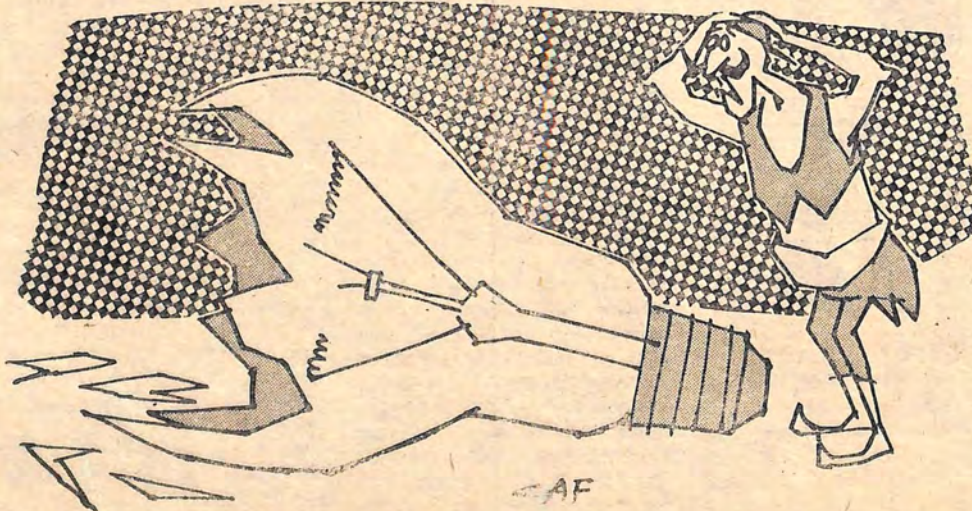
İzin verin de o da feminist olsun bari!..

İniş-Çıkış

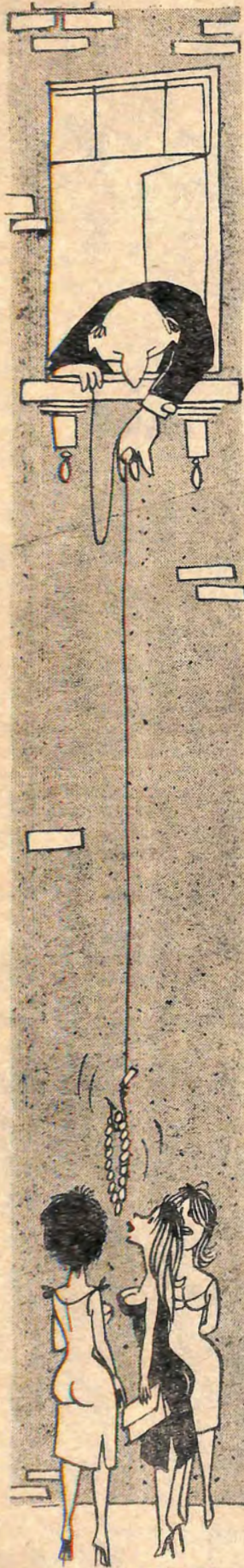
Türk Hava Yollarının yolcu uçakları gayet kolay havalandıkları halde iniş takımları geç açıldığından inmekte her zaman güçlük çekiyorlarmış.

Şaşılacak ne var bunda?.. Biz her zaman böyleyiz!.. Havalanışlarımız da, yükselişlerimiz de gayet kolay ve normal olur ama, sıra inmeye gelince, bir türlü beceremeyiz!..

Kalkınma plânında köylere ışık yok. (Gazeteler)



— Eyvah, yine ümidim kırıldı!



YAZISIZ



Kurultay!

Lâf ta fiyakalı banî. İnsana kocaman bir amfiteatır hatırlatıyor, uğultulu. Kurultay... Bilmem neden, yıldızlı üniformalar da getiriyor gözün önüne, belki bu son seneler üniforma hâzır ve nâzır olduğundan... En aşağı Demosten seviyesinde söylemler çaldırıyor kulağa. Kurultay... KURULTAY...

Gerçek, tabii uymuyor bu «vıyonlara»... Gerçek, hayalin ezilmiş büzülmüşü... Gerçek, gerçek. Hayal da hayal!..

C.H.P. Kurultay'ı

Paltosu açık, ceketli açık, şalı çaprazlanmamış «açık» bir İnönü, bu seferki gibi hiç gerçek kişiliğini göstermemişti, salona giriyordu. Zamana bir gün eklendiğinde, tarafını tutan gazetelerde «büyük tezahürat arasında salona girdi» manşetleri atılacaktı. Parmak kaldırıyorum. Söz var mı bana?.. AP. kongresinde Gümüşpala'ya yapılan tezahürat daha «kaviydi». Orda 600 kişilik bir Gülek ordusu yoktu çünkü... Bin kişi alkışladı, 600 kişi sessizliği seçti. Zaten o 600 kişi, önderleri ihraç edilirken bile gene sessizliği seçmişlerdi!

İsmet İnönü

Yassıada'dan dönenlerin hanımlarından biri üstelik çok makul kadındır da... huysuzca olan kocası için «Hiç değişmedi» diye şaşıyordu. Büyük kızı: «Anne,» dedi, «niye değişeceğini sandıydın? Babam gene o huysuz adam. Eskiden iki sene hapis çekmemiş huysuz adamdı. Şimdi iki sene hapis çekmiş huysuz adam. Daha bile sinirlili... Bizde, fıkara fıkara, yani ümit fıkara olduğumuzdan mı ne, İnönü'yü yaşın, çektiklerinin, ve henüz çekmediklerinin değiştireceğini bekliyoruz! Halbuki İnönü kendine sadık: Despotik mizaçlı, yalnız kendimci, kulu kul (kendine kul) görmezse gazaplanan, şarkkârı tecrübeli, partisindekileri oldukça iyi ölçmüş bilmiş İnönü kırk sene beri... Ben politika yapmıyorum. Uzağım da politikadan. İncelemeğe uğraşıyorum Akbabaca...

Tutumuna bakıyordum. Tahsin Bekir Baltanın yanaklarını şap şap okşarken bana yabancıydı. O, Kurultayın ikinci gününün sabahı, aklına acele bir iş gelmişcesine, alkış bile arkasından yetmişyere salondan fırladığı zaman da bana yabancıydı. «Ne oldu?» dediler, delegeler bakışa bakışa birbirlerine. Olan, verilmeğe istenilen hava şuydu: Azimlilik!.. Şimdi gidip istirahat edecem, öğleden sonra var kuvvetimle, kım benim karşıma dik-

tiyorsa, onun karşısına dikilecem! Üstünlüğümden o kadar emlin ki, tıpkı meydan muharebesinden önce, derin ve gamsız bir uykuya dalan kumandanlar gibiyim...» Ben düşünüyorum, hasımlarımı acı karşısında açtım: «Yahu ben anlıyorum da, neden bu kırk yıllık politikacılar anlamıyor bu ek tutumları?..» Gene hüznü batıyorum: «İnsanlar, bu gibi davranışlarla mı idare edilir?..» Tabii bu gibi davranışlarla ki, elli seneden beri söküyor bunlar...

Aksal

Baş aktör, bence İnönü değil. Tremololu, ağlamalı, bayılmalı Aksal'dı. Ondan bayılma dersi alacam!.. Cenemi kaşıyıp Aksal'ı gözümler önüne getiriyorum: «Ben yalan söylemiyim, arkadaşlar?..» Söyler mi?.. Herkes icabında söyler. Neden bilsin delegeler söyleyip söylemediğini? İstatistiklerle gitmişler ki Kurultaya ceplerinde... Gene bu, «tutan» bir davranış.

Aksal'ın ikinci «tutan» davranışı: «Hiç bir ihtirası olmıyan adam» havası. E biraderim, öyleyse hiçbir ihtirası olmıyan adam için politikaya saptın!..

Turgut Göle'yi alabildiğine «yüklemesi» son derece antipatikti. Bir kaç sene önce biz «yükleyeydik» Göle'yi, Çubuktaki «oksanmış» vatandaşlar yükleyeydiler, «genç değerlere hücum eden gözü dönmüş bozguncu» olurduk belki. Politikacılık hafızasızlık demek mi?.. Kolay adam harcamak demek mi?.. Bilmem!.. Çatırdıyan müesseselerde böyle olduğunu bilirdim.

Mylord Aksal... Sevmedim. Sevmemek serbestisi var di mi demokrasilerde?..

Paksüt

Paksüt'ün bahadır bir günüydü. Kalktı, mırın kırın eden (hem de ne mütevazîâne mırın kırın) bir delegenin yakasına yapıştı. Araya girdiler. Elindeki yakayı bıraktırdı kendisine «affet abisi, affet abisi» diye. Abisi de affetti.

Damat!

Yeni bir kitap çıkmış İngiltere'de. Dünyayı altüst eden 12 büyük adaman bahseder bu kitap. Aralarında Hazreti Muhammed de var. Kristof Kolomb ta var. Napoleon da var. Yazar bir tanesini ele alırken der ki: «Bir genç adamın yapacağı en akıllı iş yapmış gençliğinde: Patronunun kızıyla evlenmiştir!..»

Ah Kasım Gülecek, ah gafil Kasım Gülecek... İş işten geçti şimcik, geçti!..

Nimet ARZIK



— İnsaf be, işten başımı kaldırmıyorum!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

3 Ayda DIPLOMA



Kusur onlarda mı bende mi ke-
sin olarak anıyandık ama, ben
kendi payıma bu işte zerrece so-
rumluluğum olmadığımı kanısın-
dım. Kendime düşeni fazlasıyla yap-
tım çünkü. Fazlasıyla yaptım da ne
demek? Telef oldum, mahvoldum..

Öğünmek gibi olmasın, bölgenin
en çalışkan öğretmenlerinden biri-
yimdir. Öğrencilerimi ve çevremde-
kileri yetiştirmek, onlara faydalı o-
labilmek için elimden geleni ardıma
komam. Davaya inanmışım bir kere.
Daha ötesi yok bunun..

Köy küçük bir köy. Okul açılalı
iç yıl olduğundan henüz mezun ver-
memiş. Okul çağı dışında diplomalı
kimse yok. Okuma yazma bilen bir
kaç kişi var, onlar da kendi deyim-
leriyle «çalış diende» öğrenmişler.

Bir gün kahvede oturuyoruz. Rad-
yoda bir ses: Sayın öğretmenler..
Bulduğunuz yerlerde halk dersa-
neleri açınız»

Baktım, bütün gözler bana dikil-
miş. Hemen ayağa kalktım, sesimi
bir iki öksürüp akortladıktan sonra:
— Muhterem köylülerim!.. dedim.
Sizler şimdiden sonra okuma yazma
öğrenemeyiz diyorsunuz değil mi?
Çok yanlış.. İsterseniz kısa bir za-
manda okur yazar duruma gelebi-
lirsiniz. Yeter ki arzu edin.. Sonra
şu okuma yazma bilenler.. Arzu e-
derlerse şöyle üç ay çalıştırırım,
gidip imtihana girsinler, diplomala-
rını alıp tıptı tıptı gelsinler buraya.
Diplomayı aldın mı, istediğin yer-

de çalış.. Hattâ git memur ol, salla
başını, al maaşını!..

Bu son söylediklerim çok etki ya-
nuş olacak, bir kaç kişi kımıldadı.
Birisi:

— Valla hoca, dediklerin esassa
ben varım. Yarından tezi yok başlı-
yalım dedi.

— Esas elbette kardeşim, dedim,
siz yalnız niyet edin. Öğreneceğiz
deyin..

— Benim okuma yazmam var bi
parça.. Bir kaç kişi olalım da o dip-
loma imtihanına hazırla sen bizi..

— Seve seve hazırlarım. İsteyen-
ler yarın akşam gelsin okula..

Ertesi akşam üç kişi geldi okula:
Abdullah ve Süleyman adında iki
genç ve altmışını geçik Kerim da-
yı..

Hele Kerim dayı'nın gelişi çok
sevindirdi beni. Böylesi yüz yaşında
olsa birşeyler öğrenir. Merak var,
hırs var adamda.. «Ömrümüzün so-
nuna doğru bari biraz memurluk
yapıp rahat edelim» diyor.

Abdullah zehir gibi çocuk. Dedik-
lerine göre demir gibi sağlam bir
belleği varmış. Bir yabancı köyde

kalsın, yarın günde eniğin enceğin
adını beller, daha var mı diye so-
rarmış üstüne..

Süleyman'ı da köylüler «Ne anası-
nın gözüdür o, karda gezer iz bı-
rakmaz» diyerek öğüyorlar..

Yıldırım hızıyla başladık derslere.
Türkçe, tarih, coğrafya, matematik,
tabiat bilgisi, yurtdışık bilgisi ders-
lerinden dördüncü ve beşinci sınıf
kitaplarında ne varsa, habre anıta-
yorum. Arada önemli tarihler, adam
ve yer isimleri, bellemesi gerekli
formüller oldu mu tahtaya yazıyo-
rum, onlar da defterlerine yazıyor-
lar.

«— Bunları iyi belleysin,» diye de
sıkı sıkı uyarıyorum.

Sözü uzatmıyalım, üç ay içinde
dördüncü ve beşinci sınıf programı-
nın altından girdik, üstünden çık-
tık. Öğrencilerin de insan üstü bir
çaba gösterdiklerinin farkındayım.
Hele Abdullah ne geçtiyse hepsini
bellemiş. Tahtaya yazdığım yabancı
sözlerden bazılarını arka arkaya sı-
ralayıp «gâvurcayı bile öğrendik»
diye fors yapıyormuş. Kerim dayı
da bir kravat bulmuş, takmış ba-

şına imtihanının yakasına, şimdiden
memurluğa alıştırıyor kendisini..
Tam anlamıyla hazırız imtihana..
İmtihan için kararlaştırılan gün
ilçeye gittik. İlçedeki ilkokulda ya-
pacağımız imtihanı. Kerim dayı'nın
kördüğüm yapıp boynuna geçirdiği
kravatı çıkardım, bir güzel bağla-
dım yeniden. Okulun imtihan için
ayrılan dershanesine girdik.

İçerde müfettiş, ilköğretim müdü-
rü, ayırtman-arapçası mümeyyiz - o-
larak da iki öğretmen arkadaş var.
Biz girince kalktılar, birer birer el-
lerimizi sıkıp: «Hoş geldiniz» dedi-
ler. Gösterdikleri yerlere oturduk.
Ben kendi sandalyeme başarılı bir
öğretmene yakışır biçimde kurul-
dum. Arkadaşlar gülmseyerek, işa-
retle takdirlerini belirttiler. Kısa
bir hoş-beşten sonra müfettiş:

— Eh, başlıyalım artık, dedi.

Biz de mesleki seviyemiz gerektir-
diği üzere aynı fikirde olduğumuzu
belirttik. İmtihanları sözlü yapma-
ğa karar verdik. Ben her dersten
çeşitli sorular soracağım, onlar din-
liyecekler.

Öğrencileri kaldırıp dizdim tahta-
nın başına. Başta Süleyman var, o-
nun yanında Abdullah, sonda da
Kerim dayı.. Matematik'ten aklıma
gelen ilk soruyu sordum:

— Süleyman, söyle bakayım met-
renin katlarını..

- Metre.
- Evet..
- Dekametre..
- Evet, evet..
- Hektometre..
- Güzel.. Evet.
- Termometre..

Birden kaynar sular döküldü te-
pmeden aşağı.

— Yahu dikat et doğru söyle şu-
nu..

Düşündü düşündü, bulduramamış:
— Vallahi başka gelmiyor aklıma,
dedi. Abdullah'a döndüm:

— Sen söyle..
Abdullah hiç düşünmeden yapıp-
tırdı cevabı:

— Gilgamiş!..
Zaten kafam karışmıştı, bu da
üstüne tıy dıktı.

— Atma be, atma be... Hani sen
çok bellerdin?

— Belledim gene hocam.. Sayayım
istersen..

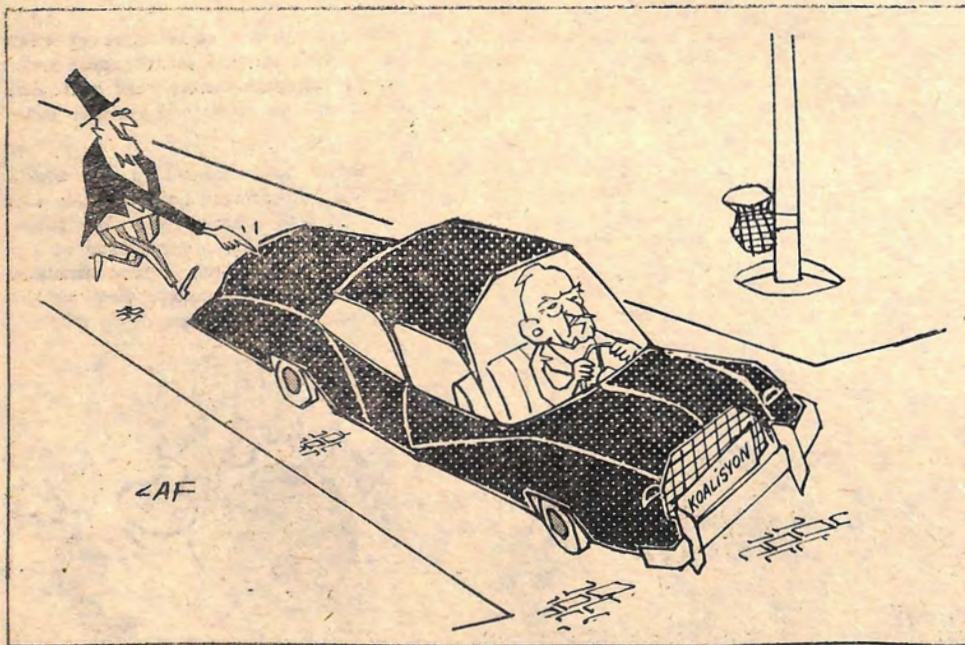
— Say..
— Etiler, Sümerler, Gilgamiş, La-
barnaş, prizma, piramit, Himalaya,
Everest..

— Yeter; Allah kahretsin, biz u-
zunluk ölçüsü soruyoruz, o neden
bahsediyor.. Bellemiş bir sürü şey,
ama hangisinin neyin adı olduğunu
bilmiyor çocuk.. Ben arkadaşlara
doğru bakamıyorum artık. Kerim
dayıya döndüm. O bari akli başın-
da bir adam..

— Sen söyle Kerim dayı, hektometrenin büyüğü nedir?

Kerim dayıda ses yok. Dikmiş
gözlerini tavana bakıyor. Abdullah'la
Süleyman birbirlerine bakıp gıllisi-
yorlar. Onlara şöyle sertçe bakıp
gene Kerim dayıya sordum:

— Evet, hektometrenin büyüğü?



— Ha gayret Paşam, ben de gücüm yettiği kadar itiyorum!



Tehlikeden önce...

Kerim dayı gözlerini indirdi tavan-
dan:

- Ramses!
- Hay Allah senin de betâni ver-
sin...

Aklımı oynatacağım nerdeyse He-
men geçtim başka bir soruya. Zo-
rum, bir iki soruya olsun doğru
cevap versinler de büsbütün rezil
olmuyahım. Süleyman'a haritadaki
meridyenleri gösterdim:

- Bu çizgilere ne denir?
- Merdiven!..
- Merdiven değil, ona benzer baş-
ka bir kelime.
- Basamak!..
- Değil değil..

Kerim dayı ağzını kımıldatıyor.
Cevabı hazırlanış besbelli.

— Sen söyle Kerim dayı.. Ne der-
ler bu çizgilere?

- Ramses...
- Sen Ramses'ten başka bir şey
bilmez misin be?

Abdullah da sözde Kerim dayıya
yardım edecek. Elini ağzına siper
yapmış:

- «Omurluk, omurluk..» diye fı-
sıldıyor.

Fena içermiştim Kerim dayıya...
Sert sert:

- Söyle bakayım, dedim. Mikrop-
ları görmeğe yarayan âlete ne der-
ler?

- Bir süre tavana baktı:
- Dilimin ucunda ama..
- Evet...
- Ramses...

— Rüyana girer o Ramses inşal-
lah!.. Ulan söyle, kuzeyi gösteren
yıldızın adı ne?

- Dilimin ucunda ama...
- Eeee?
- Ramses...

Bende bilinç millinç kalmamış ar-
tık. Üstüne yürüyüp bağra bağira:

- Söyle ulan, dedim. İki kere iki?

Tekel maddelerine zam yapılınca :



Şişede durduğu gibi durmaz ki!..

Tehlikeden sonra!..

O hiç istifini bozmadan gözlemleri
tavana dikti. Gene bir süre düşün-
dükten son a:

- Dilimin ucunda ama.. demez
mi?

Arkasından Ramses dedi mi deme-
di mi bilmiyorum, bayılmışım.

Sonradan arkadaşlar söylediler.
Bayginken bir ara aylır gibi olmuş
ve: «Üç ayda ilkokul, dört ayda
ortaokul, beş ayda lise, altı ayda
üniversite... Yuuuh!» diye savıkla-
mışım.

Kenan AKINCI

#

Takışmak !

Çok yakın bir dostu, Ekrem Ali-
can'dan bahsediyordu. Çok yakın-
dan yaşamıştı uzunun zaman. Söy-
le tarif ediyordu Ekrem beyi:

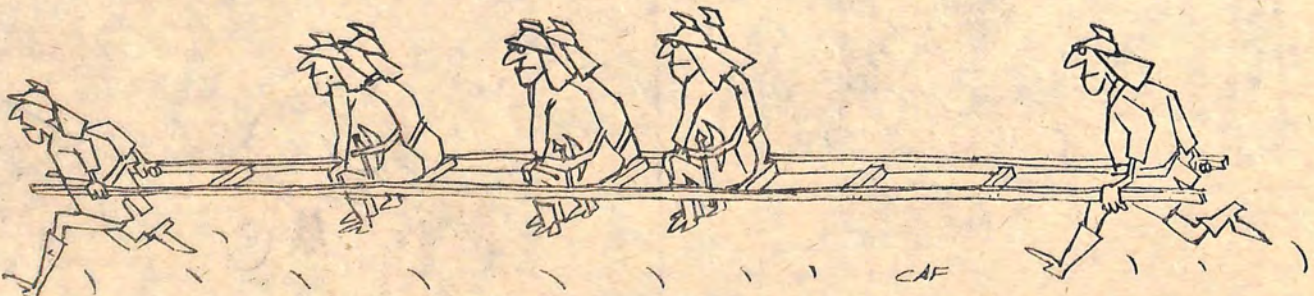
- «Sabah kalkınca, canı takış-
mak mı istiyor? Kendisine mesci-
lâ, «Merhaba Ekrem» dediniz. Vaay,
benim ismin Alican neden bana
Ekrem dedin diye çıkışır. Öyleyse
merhaba Alican mı dediniz?.. Vaay
dönek, daha iki dakika evvel Ek-
rem diyordun diye çıkışır. Onun
için ille ve ille onun istediği yol-
dan geçmek yani, kavga etmek is-
tiyorsa, bir an evvel etmek, sulh
istiyorsa, bir an evvel sulha git-
mek lâzımdır.

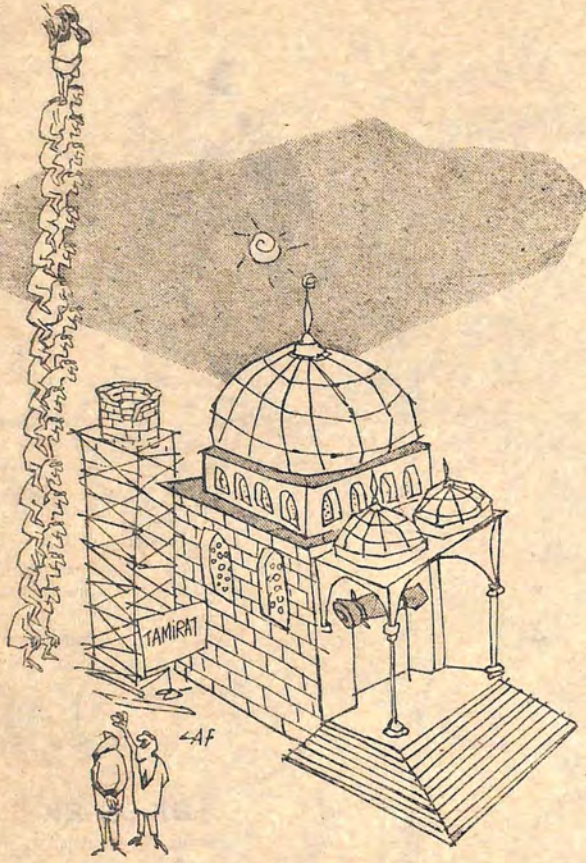
E, biz de zaten öyle yapıyoruz!..

Sehep!

- Kadın, kocasına anlatıyordu:
- Karşımızdaki eve taşınan yeni
evliler ne kadar çok sevişiyorlar...
Kocası, her sabah işe giderken karı-
sını kapıda kucaklayıp öptüyor.. Son-
ra yol boyunca, gözden kaybolunca-
ya kadar eliyle hep öpücükler gön-
deriyor... Sen niye böyle yapmıyor-
sun Yalçın?..

— Ben mi?.. Henüz o kadınla ta-
nışmıyorum ki!..





— Minarenin tamiri daha bitmedi de...

Evlilikte ilk ders!

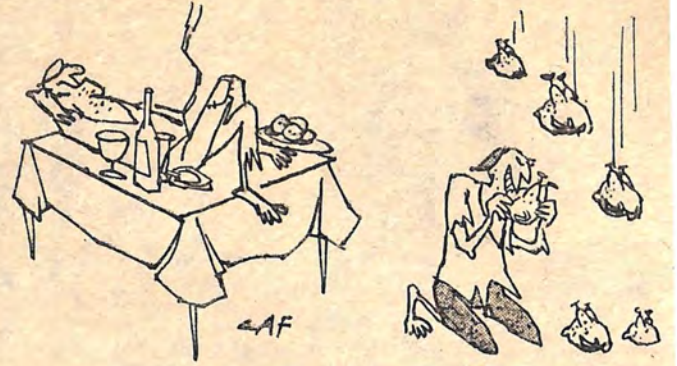
İki arkadaş arasında:
— Bakıyorum evlendiğinden beri hurpanlıktan kurtuldun.
— Ne gibi?
— Baksana, ceketinin, yeleğinin düğmeleri tamam...
— Ne demezsin blader, karımın ilk işi bana yırtık, söktük dikmesini öğretmek oldu...

İlaç

Olgun ve sıhhatli bir kızdı. Doktora muayene oldu. Doktor, onunla açıkça konuştu:
— Sizin hiç bir şeyiniz yok, sadece iyi bir kocaya ihtiyacınız var..
— Bekâr mısınız bay Doktor?
— Evet, fakat biz doktorlar sadece reçeteyi yazarız, ilaçı başkaları verir!



— Seviye meselesi: Yukarıda kafam, aşağıda midem iyi çalışıyor!



Meyhaneler mesken olsa..

Uçan kuşlar kebab olsa

Yol Kavşağı

Aşıktı... Üstelik sarhoştı da.. Kafasının ve gönlünün sarhoşluğu yatak çarşaflarını paralel bir dengeye geldiği zaman, meyhanede masasından kalktı Kasaya yaklaştı. Sevdığı kadına telefon etti. Bir saat kadar sonra beraber olabileceklerini söyledi. Hesabı gördü. Sonra kapıda bekleyen arabasına atlayıp gazladı.

Sevdığı kadın, hizmetçisiyle beraber şehrin dışındaki bir sayfiyede oturuyordu. Taze, güzel ve zarif bir duldu... Tek kusuru, ifrat derecede temizliğe önem vermesiydi.

Su bardağında ufak bir parmak izi olsa haftalarca o bardaktan su içmez, sevdığı erkeğin elbisesinde minicik bir leke görse aylarca âşıkının yüzüne bakmazdı...

Hem sevdığı kadının bu özelliğini düşünüyor, hem de kendisine doğru çevirdiği dikiz aynasında gömleğinin yakalarını, elbisesinin omuzlarını inceliyordu.

Aksı tesadüf... Arabanın farlarının yanmadığını ancak şehrin dışına çıktıktan sonra farketti.

Karanlık gecenin içinde çaresiz yoluna devam etti. Bir aralık üç yol kavşağına geldi ve hangi tarafa sapacağını kestiremedi.

Yan tarafta bir direk, ve bu yüksekçe direğin üstünde yol gösteren levhalara benzer bir şey vardı.

Arabadan indii. Ellini cebine



YAZISIZ

sokup kibritle kutusunu çıkardı.. Ağzına aldı kibritle kutusunu, sonra direğin tepesine tırmandı...

Düşmemek için dizleri ve ayaklarıyla direği sıkıştırarak bir kibritle çıktı... ve levhayı okudu:

«Dikkat!.. Boyalıdır, dokunmayın!..»

Çetin ÇALIKUŞU

CEZ.

Bayan Fe arkadaşına,

bahsediyordu

— Son gü

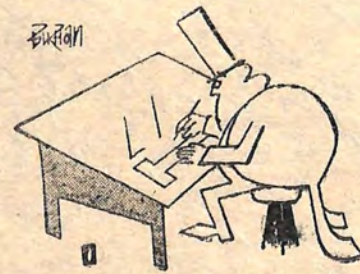
çekilmez bir

ki... Böyle c

se onu koca

cağım!

Hükümet: beş yıllık plan için Tekel maddelerine



YAZ



Akan sular şarâb olsa...



Gönlül eğlenmez aslâ!..

DERT !

de iki sefil adam
rıldır:
nin sözüntü dinle-
ale geldim.
sin sözüntü dinle-
ama düştüm...

Kalb Hastaları

Kalb hastaları'larına karşı Engerek zehiri birebirmiş!..
Anlaşıyor ki çağdaş medeniyet, bundan sonra tıp sahasın-
da da kendini gösterecek. Eczânelerimizde ve evlerimizde
ki ecza dolaplarında Engerek yılanlarını nasıl muhafaza ede-
bileceğimizi bilmiyorum!.. Şişeler ve kavanozlar içinde si-
lik besleyip vücutlarına yapıştı-
ran atalarımızın eski gelenekleri
herhalde işimize yarayacaktır.

Fakat... O kadar çok kalb has-
tası ve o kadar çok Engerek var
ki aramızda:

Kendimiz yılan olduk, yılan bi-
ze ne gerek?..

Her gün ayrı bir gönlü zehir-
ler bir Engerek.

KADINLARIN EMEKLİLİĞİ

Memur kadınların on yılda emek-
liye ayrılması için A.P. senatörü Ö-
mer Lütfi Bozcalı bir kanun teklifi
hazırlamış.

Teklifin lehinde oy vermek üzere
ben şimdiden parmağımı kaldırıyo-
rum!.. Yalnız, evlilik hayatının da
kadınlar için bir memuriyet olduğu
kabul edilmek şartıyla!

Doğum Kontrolü:

Doğumun artmasını önlemek için
evlenmeyi ve sevişmeyi sınırlandıran
bir kanun tasarısı tasarlanıyormuş..
Müeyyidesini bilmiyorum ama, kont-
rolü nasıl olacak bu işin?..

Evlenmek zaten bugün her baba-
yılığın kârı değil!.. Zira bugünün
gençleri avlanmaktan, genç kızları
da tavlanımdan hoşlandığı müddet-
çe ev-lenmeye kimsenin itibar ettiği
yok!.. Adı üstünde: Ev... lenmek!..
Önce ev lazım, sonra da lenmek!..
Kolay kolay ev bulunmadığına gö-
re ortada sadece «Lenmek» kalıyor..

Bahk yağı

ekân bir
şğından

Bayan Dürdane küçük oğluna
soruyordu:

— Söyle bakalım Ferhan; ni-
çin daima bahk yağını sana bü-
yük annenın vermesini istiyor-
sun?

Küçük oğlan sebebi açıkladı:

— Ell titiliyor!..

akaryakuta zam yapıyor. (Gazeteler)



NIKÂH DAİRESİ



YAZISIZ

Demek bundan sonra lenmek fiiline
de müsaade etmeyecekler!..

Kanunların Anayasaya uygunluk
derecesini Anayasa mahkemesinin
kontrol ettiğini biliyorduk ama ka-
nunların yatak odalarını veya bel-
kemerimizi kontrol edeceğini hiç
aklımıza getirmemiştik... Allah bete-
rinden saklasın!..

Şans buna derler:

Üst katı soymak için pencereden

içeri giren hırsız alt katta oturan
genç ve güzel bir dul iki saat oda-
sında saklanmış!.. Komşuların ihba-
rı üzerine nihayet polise teslim et-
mek zorunda kalmış!..

Ne o?.. Hepinizin yutkunduğunu
görüldü gibi oluyorum!.. Ama haklı-
sınız, havadisin ilk yarısı pek tatlı.

Ne diyelim... Yarısı benim, darısı
sizin başınıza!..

Berberler gene zam istiyor. (Gazeteler)



YAZISIZ

Düğün süz

Nişan!



Şemsi BELLİ

BİR varmış, bir yokmuş... Allahın kulu çokmuş... Erkeklerin gözleri aç, kızların kalbi tokmuş...

Geçmiş zaman içinde, kızlar güman içinde, kalbur saman içinde, dağlar düman içinde Bayan İktidar isimli taze bir dul varmış.

Eeeehhh!.. Aşk ile meşk dünyası bu!.. Taze bir dul olur da çevre yanı boş olur mu?.. Aylak Polat, Yusuf Tahsin Pilâvoğlu, Cafer Kâzım Mim Pireli, Çalkazan Hayri Postadüşkün bu taze dulun etrafında dört döner dururlarmış...

Bayan İktidar, çevresindeki bu hovardaların hepsini sosyetedeki isim kısaltma modasına uyarak adlarının ve soyadlarının ilk harfleriyle çağırırmış.

Aylak Polat (A.P.), Yusuf Tahsin Pilâvoğlu (Y.T.P.), Cafer Kâzım Mim Pireli (C.K.M.P.), genç ve babayığıt delikanlılarmış. Çalkazan Hayri Postadüşkün (C.H.P.), kulağı kesik eski zanparalardan olduğu için yaşlılığına ve eskiliğine rağmen taze dula avlamak ve tavlama için genç rakiplerini her fırsatta atlatmaya çalışırmış!..

Gel zaman, git zaman, hepsinin niyeti ortaya çıkmış. Taze dula bir an evvel ayartmak ve vuslata ermek

için dördü birden yola revan olmuşlar...

Az gitmişler, uz gitmişler, dere-tepe düz gitmişler, altı ay bir güz gitmişler... Bayan İktidarın semti-ne sokulmuşlar. Kadının gönlünün kimde olduğunu en yakınları bile bilemezmiş... Babası iyi kalbli bir askermiş... Eski zaman usulü kızını zorla birine vermektense onu eş seçmekte kendi gönlüyle başbaşa bırakmış.

— Kızım!.. demiş. Eski kocalarından bir hayır görmedin!.. Görüyorsun ki, şimdi yine birçok taliplerin var!.. Bu taliplerini ben, oturduğun odanın penceresinin önünden teker teker geçireceğim. Canın hangisini çekerse onu seç!..

Müstakbel güveğiler allanmışlar, pullanmışlar, donanmışlar ve teker teker kızın penceresinin önünden geçmeye başlamışlar. İlk önce en genç delikanlı olan Aylak Polat (A.P.) geçmiş. Taze dul, A.P. nin gençliğine, yakışıklılığına, romantik ve hisli bakışlarına ilk nazarda kapılıvermiş. A.P. nin arkasından Yusuf Tahsin Pilâvoğlu (Y.T.P) geçmiş. Onu da genç ve güzel bulmuş ama, pek fazla hisli tarafını görememiş Bayan İktidar. Arkasından C.K.M. P. geçmiş. Çok konuşkan, tatlı dil-



— Çabuk dolaba giriver, karımı geliyor!

li bir çapkınmış C. K. M. P., fakat taze dul palavra dinlemekten adamın tipine iyice bakamamış... Derken son aday Çalkazan Hayri Postadüşkün (C.H.P.) görünmüş. Bir taraftan çapkın göz-kaş ediyor, bir taraftan da aşk ve vuslât işlerinde diğer adaylardan daha tecrübeli olduğunu kendine has jestlerle işmar ediyormuş!..

Bayan İktidar, gönlünü hiçbirine verememiş. A.P. nin gençliğinden, romantikliğinden, C.H.P. nin de hovardalık sanatından hoşlanmış.

Düşünmüş, taşınmış... nihayet A. P. ile nişanlanmaya karar vermiş. Tam nişan yüzükleri takılacağı sırada kızın babasının yakın arkadaşları ve komşuları:

— Bu adam seni mesut edemez, çok tecrübesiz, yuvan iki günde yıkılır, demişler. C.H.P. nin her yönünden onun için ideal bir koca olabileceğini telkine çalışmışlar.

Gönül bu... Sinek gibidir... Bazan gübreye konar, bazan reçele, yapışır... Bayan İktidar, uzun bir kararsızlık devresinden sonra A.P. ile nişanlanmaya ve C.H.P. ile de metres hayatı yaşamaya mecbur kalmış...

Cicim aylarının hâli malum!.. Her şeyin güzel yanı görünür insanogluna... Ama, zaman geçtikçe boyalarla foyalar yavaş yavaş meydana çıkar..

Taze dul, bir taraftan A.P. ile nişanlı gezip, öte yandan Koalisyon Apartmanının en güzel bir dairesinde C.H.P. ile metres hayatı yaşarken her ikisinin de kendisini sevdiğini sanıyormuş.

Oysa ki, C.H.P., bütün duygusal yönünü yitirmiş, sadece ihtiras ve şehvet içinde histeri nöbetleri geçiren ve ancak bu yönü ile genç bir kadını tatmin edebilen bir zanparaymış.

A.P. ye gelince... Onun yüz kızartıcı bir suçtan cezaevine girmiş eski bir sevgilisi varmış. A.P. sadece o sevgilinin aşkı ile yanıp tutuşuyor, vuslata ermek için maşukasının bir an önce hürriyete kavuşmasını bekliyormuş...

Bayan İktidar, Koalisyon palastaki zarf dairesinde A.P. ile C.H.P. yı ayrı ayrı odalarda ve ayrı ayrı zamanlarda kabul edip durumu idare ederken, bu meseleden haberdar olmuş... Ve yüzüğü çıkarıp A.P. ile olan nişanını bozmuş...

Güzelin düşmanı çok olur derler.. Hele güzel, Bayan İktidar gibi taze ve çekici bir dul olursa!.. Birçok başka hovardalar da fırsat kolluyormuş bu hay-huy içinde!.. Nitekim 22 Şubat gecesi bazı acemi hovardalar, Bayan İktidarın yatak odasına sokulup her ne pahasına olursa olsun, onu arzularına ram etmek istemişler!.. Fakat.. biraz bu geceyarısı çapkınlarının beceriksizliği, biraz da Bayan İktidarın kurnaz ve yaşlı hovardasının pilot fedaileri bu vuslata mani olmuş!..

Olmuş ama, C.H.P. isimli hovarda biraz yaşlı olduğu için netse, neylese tek başına taze dula hâkim olamıyor, onun bütün arzularına cevap veremiyormuş...

Bayan İktidar, bu defa Y.T.P. yi flört, C.K.M.P. yi de jelo olarak Koalisyon Apartmanındaki özel dairesine açıktan açığa kabul etmeye başlamış... C.H.P. hovardası bu yeni üç rakibinin nasıl olsa tecrübesiz olduğunu ve taze dulun en tatlı aşk gecelerini kendisiyle geçireceğini bildiği için, sesini çıkarmamış... Hattâ bizzat bu işe teşvik etmiş onu!..

Şimdilik -Allah kem nazardan saklasın!- gül gibi geçinip gidiyorlarmış... Gidiyorlarmış amma...

Aaaaah, işte bu «Amma» olmasa!..

Atlı arabalara lâstik tekerlek takılacak. (Gazeteler)



«Kel başa şimsir tarak!»



MİLLETLER GÜLÜYOR

SAAT KAÇ

Arkadaşına misafirlğe gitmişti. Uzun zaman oturdular, hoş beş ettiler; nihayet vaktin hayli geciktiğini farkedene misafir:
-- Ben artık kalkıp gitsen dedi; hayli geç oldu vakit! Bugün saatimi de takmamışım koluma... Acaba saat kaç?

Bu sual üzerine ev sahibi yerinden kalktı, odadan dışarı çıktı. Arkadaşı ayak seslerinden onun apartmanın öbür ucuna gittiğini anladı. Epey zaman sonra geri döndü ve:

-- Saat beş buçuk henüz! dedi.

-- Ya! Demek günler hayli kısalmış, baksana nerdeyse akşam olacak. Fakat kuzum sen saate bakmağa nereye gittin öyle?

-- Apartmanın arka tarafına!

-- Neden?

-- Mektebin saati oradan iyice görünüyör da ondan!..

-- Hay Allah! Ömürsün vallahi; demek her saate bakman gerekince bu koca daireyi arşınıyorsun, öyle mi?

-- Evet!

-- Canına yazık değil mi kardeşim! Al bir saat, koy şuracığa, böyle yorulma! Kaç paralık şey ki!..

-- Niçin alayım. Mektebin saati pekâlâ işimi görüyor. Boşuna israf. Dışarda da nasılsa adım başında saat var!

Misafir buna pek cevap bulamadı. Ama tuhaftı doğrusu. Bir saat nihayet... Biraz düşündükten sonra birden aklına bir şey geldi:

-- Peki dedi; ya geceleri... Geceleri ne yapıyorsun? O zaman da mektebin saati gözükmez ya... Ya gece yarısı uyanırsan ve saatin kaç olduğunu bilmek istesen?..

-- Gece yarısı mı? dedi beriki. Çok basit... Bak benim bir flütüm var; gece yarısı böyle uykuym kaçarsa başlıyorum onu çalmağa; önce sağ tarafta bir ışık yanıyor, sonra sol komşuda. Ben hep çalışıyorum tabii Karşı komşularda da birer birer ışıklar yanıyor. Ben daha kuvvetle çalmağa devam ediyorum. Nihayet pencerelerden biri açılıyor ve bir ses: «Kim bu hayvan diye bağırıyor; kim bu gecenin saat ikisinde böyle gürültü eden saygısız?!..»

Saati öğrenmek için bundan güzel usul olur mu?

Balık avı

Bir dell, nehir kenarında gezinirken balık tutan bir adam gördü. Adam, oltasını suya atmış bekleyip duruyordu. Işıklı, yanına yaklaştı ve o da kıyıda bir kenara oturdu. Aradan saatler geçti; bir tek balık (dahi tutamayan balıkçı ve dell, hiç konuşmadan öylece oturup duruyorlardı. Bir ara bu hal tuhafına giden balıkçı sordu:

-- Siz niçin balık tutmuyorsunuz?

Dell, istifini bozmadan cevap verdi:

-- Benim sabrım yoktur da ondan!..

Kuşunun ölümü!

Dansöz kız olanca gayreti ve hevesi ile Opera müdürünün karşısında «Kuşunun Ölümü» dansını yapıyordu. Dansının sonunda direktöre sordu:

-- Nasıl müdür bey, beğeniliniz mi?

Opera müdürü cevap verdi:

-- Zavallı hayvan!..

KOCAMAN LÂFLAR

Görünüşe göre hükküm vermeyen kimseler, sathî kimselerdir.

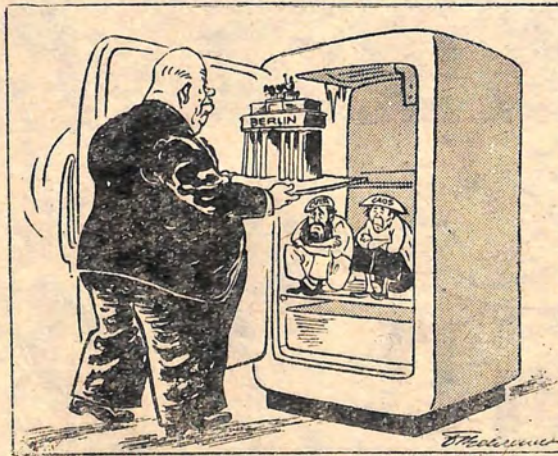
Amerikadan iki ilân:

Bir seyahat acentesi vitrininde:

«Şimdi gidin; sonra ödeyin».

Bir cenaze levazımatçısı vitrininde:

«Şimdi ödeyin, sonra gidin.»



Kruşef — Hele şimdilik dursun!

Kongo'da aşk!



-- Seni seviyorum!

-- Seni seviyorum!



-- Seni seviyorum!

-- Seni seviyorum!

Sen de gör

Bir diktatör yılbaşı dolayısıyla halkına iyi seneler diliyordu. Birden ahallinin arasından biri kuvvetle hapsirdi. Diktatör lâfını kesti ve sordu:

-- Kim hapsirdi?

Cevap yok... Diktatör sualini bir kaç defa tekrarlardı, gene ses seda çıkmadı. O zaman yanındaki askerlere emretti:

-- Birinci sıradakileri kurşuna dize!

Silâh sesleri duyuldu ve 50-60 kişi yere yuvarlandı. Diktatör tekrar sordu:

-- Kim hapsirdi?

Gene cevap yok. Sıra ikinci sıradakilerde idi. Ama hapsiran ortaya çıkmıyordu. Üçüncü, dördüncü, nihayet beşinci sıraya gelindi. O zaman titrek iltiyar bir adam yavaş yavaş ilerledi ve diktatöre:

-- Ben hapsirdim efendim! dedi. Diktatör:

-- Hay Allah, diye cevap verdi, demindenberi niye söylemiyorsunuz; «çok yaşa» diyecektim...



PEMBE

Sermet Muhtar Cilas

MAŞLAHLI

HANIM

— 54 —

Deniz mavisi gözler, pembe beyaz ten, süslü gibi endam... Allah için kusursuz güzel; fakat ben erkek olsam, bu hanımı istemem. Sade güzellik kâfi mi, kadın dediğin biraz da civelek olmalı.

Mabeyinci Raik beyin büyük hanımını Pırlanta hanım, tam karşımızdaki locada; küçük hanımı Biju hanım, onun yanındaki locada...

Büyüğü kumral, küçüğü sarıdır. Raik bey, hanımdan yana ne talihli erkek. Hep hürri gibi kadınlara düşüyor.

Bitişigimizdeki locada, doktor Nazif paşanın takımı, durmadan, dondurmacı!.. Limonatacı!.. Sucu!.. diye avazdalar... Durup dinlenmeden, tabak tabak dondurma yiyorlar, bardak bardak limonata içiyorlar, şişe şişe su getiriyorlar, Bir fiçı sardalya yiyip de mi gelmişler nedir?

Arap Sadinin büyük kızı maşlahlı, ikisi yeldirmeli. Ortancanın dişleri, küçüğün gözleri pek güzeldir.

Şadi paşanın hanımcıfendi ile hanende Topal Şefika hanım yanyana; üç kızı da ta karşı cihette...

Çifte kumru hemşireler, yani Memnune ve Mesrure hanımlar, gene bir örnek yeldirme giymişler, bir örnek başörtü örtmüşler... Bir örnek bluzlar, bir örnek yelpazeler, bir örnek iskarpinler... Küçüğü de bir gözlük takıverse kıl kadar farkları kalmıyacak.

Hüseyin Amillerin ortanca kerimesile küçük kerimesi gelmiş, abla-ları galiba Fenere gitmiş.

Şehin paşanın yeni aldığı hanımın ismi Mukaddes hanımmış. Bu tazeye, âlem istediği kadar fazla iri yarı desin, benim de, Kanaryanın da pek hoşumuza gidiyor. Boylu boslunun bu derece müteneşibi ve endamlısı pek nadirdir.

Sisam komiseri Veli Nasuh beyin haremi de gene son derece sıkı. Bu hanıma tuvalet pek yaraşıyor. Esasen kendi güzel; kibar ve itinalı da giyiniyor; zarif bir kontes gibi oluyor.

Nakyeddin beyin Saraylı hanım, gene sarmal bornuzunu, bürüncük başörtüsünü örtmüş, başına taşlı tarakları takmış... Gelinlik iki kız anası olduğuna on şahit lamm.

Kızları, ştyah (saten dınyon) par-

saflar uzun beyaz eldivenler giymişler.

Kızıltopraklı tebessüm hanım, âdeti vechile, perde kapanır kapanmaz, locadan locaya seğırtiyor; kapıyı açıp: (Pardon yanlış geldim!) deyip billür gibi kakhahalar atıyor...

Meramı, herkesi yakından görmek; elbiselerin biçimini, emasların nevini tecessüs...

Elçi Mehmet paşanın büyük gelini, muttasıl aynaya bakıp başını düzeltmede, mütemaâlyen de, mendille karşı cihete işaret etmede.

Boyalı bıyıklı, Santurçivisi paşaya desem, mümkünü yok, herhalde avukat Şefiğin büyük oğluna...

Nâzım beyin haremi Feraset hanımı teyzezadesi Taibe hanım da yanyana idiler.

Feraset hanım, ufak tefek, sıca-kanlı, çok nazik bir hanımdır. Feraset hanımın gözlerinin rengini pek beyenirim. Yeşil gözün bu kadar mânalısı azdır. Kızına, ikide bir: (Kızım Celile!) diye seslenmese de abla dedirtse, herkes inancak.

Bugün, Hekimyanın menfaatine oynanan oyun, (Karadeğirmen cinayeti) isminde, 11 perdelik, uzun, cınaflı bir dramdı.

Hissi oyunları, cinayetli facialara

tercih ederim, fakat insan kırk kere de (Ladam o Kamelya) yı, (Kontes Sara) yı, (Dalila) yı görmez ya...

Bilmem neden, son zamanlarda verilen bütün menfaatler, hep böyle çok perdeli, çok cinayetli eserler.

Toni Gökun orkestrası, (Demirci operası) nı bitirir bitirmez, ilk perde açıldı. Sahne, Karadeğirmen ismindeki bir mahalli gösteriyordu. İki dakika geçmeden Aleksanyan, masum birini öldürdü.

İkinci perde kalktıktan biraz sonra ilk cinayetin izini kaybetmek için yeni bir cinayet ve otuz bin franklık banka çeklerinin sirkati...

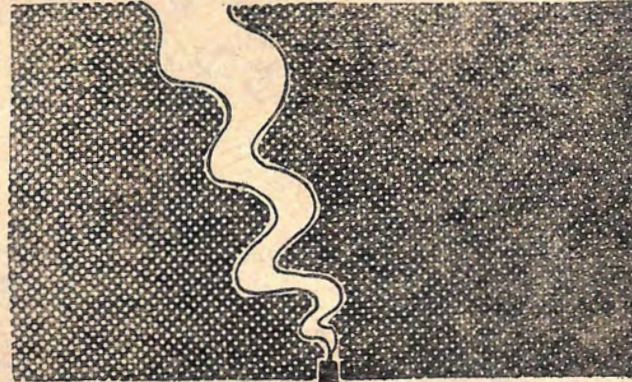
Üçüncü perdede, bütün bu katiller, sirkatler, mazlum bir zavallıya yükleniyor, canı Aleksanyan, yine yakayı kurtarıyor.

11 perde, sonuna kadar, işte hep böyle vurma, boğma, zehirleme, sirkat ile dolu... Oyun baştan aşağı Aleksanyanla Hekimyanın üzerine yükleniyor.

Bermutat, Manak efendi âlicenap peder, Binemeciyan genç Aşık, Şahinyan, Binemeciyanın yardağı, Çobanyan komik adam...

Kadınlardan da, Hekimyan maşuka, Binemeciyan genç kız, Aznif şirret kadın, Satenik anne...

Kanaryanın ağız açılmış:



YAZISIZ

— Nerden geldik, diyordu. Dakika geçmeden, kesme, yıkma, biçme. Boyuna ölüm, mezar, teneşir... Kel Hasanın davullu zurnalı, canım tiyatrosu dururken Eğriderenin oyununu mu seyretmeğe koştuk?

Daha birinci perdede, arkamı şanoya çevirmiş, dramla hiç alâkadar olmuyor, etraftakilerle oyalanıyordum. Esasen çok kimse de onunla meşgul dedildi ya... Herkes kendi havasını...

Mesrur Unvan bey, elinde şarjan bir mendil, yelpazelenmek bahanesile, boyuna bana işarette.

Boyama bıyıklı, Santurçivisinin gözü kâh bende, kâh Erenköy güzeline. Yanındaki kambur, paşanın cigarasına üçtüz kibrit çakıyor; kibritler nihayete kadar yanıp zavallının parmakları kavruluyor da paşanın haberi yok.

Cibiburun Vedat bey, altın tabakasını locanın önüne koymuş, kime büyük buracığını şaşırınış, bir bana, bir Saraylı hanıma bakmada.

Muşambacı zadelerin küçüğü, ikide bir, arkadaşının arkasına eğiliyor, yumruğu ile büyüklerini silerek, bir şeyler çigniyerek doğruluyor; herhalde içki atıştırıyor.

Garibin garibini yazayım da siz de şaşınız.

Doktor Ali Mehmet bey, bizi görür görmez, birdenbire pancar gibi oldu; arkasından limon! renge girdi.

O esnada, loca kapısı vurulmuştu. Büfeci, koca bir tepsi yemişle buzlu su, dondurmacı, kılplu bardaklarda dondurma getirmişti. Bunları, yanımızdaki sandalyaların üstüne koyduk.

Ali Mehmet beye bir daha baktım. Yerinde yeller esiyor.

Dünyada bu derece cebin, bu kadar korkak, ne kimseyi gördüm, ne de işittim. Bakın şu ahlaksıza:

Güya Topaçla münasebetim var; belki o da tiyatrodadır, bir kenardan görürler de kıskanıp başına iş açar. Kimbilir, belki Necatiddin meselesi de kulağıma gitmiştir.

Kanarya, kolumu dürtüyor:

— Al bir korkak bezirgân daha!.. diye Silheyl beyi gösteriyor.

Her gördüğü yerde tebessüm eden, reverans yapan, mazharı iltifat olayım diye aklını şaşırın paşazademiz, arkadaşını öne sürmüştü, uşak kılıklı birini de kendi yerine oturtmuş, bizi görmemezliğe gelmek için galiba yere cömeliyor; çünkü yalnız fesi görünüyor.

Necatiddin hâdisesi daha taptaze iken, aşinalık ediveririz de belki görürlerler, yok mu ya?..

(Devam edecek)



MİLLETLER GüLüyor

SAAT KAÇ

Arkadaşına misafirliğe gitmişti. Uzun zaman oturdular, hoş beş ettiler; nihayet vaktin hayli geciktiğini farkedene misafir:

-- Ben artık kalkıp gitsen dedi; hayli geç oldu vakit! Bugün saatimi de takmamışım koluma... Acaba saat kaç?

Bu sual üzerine ev sahibi yerinden kalktı, odadan dışarı çıktı. Arkadaşı ayak seslerinden onun apartmanın öbür ucuna gittiğini anladı. Epey zaman sonra geri döndü ve:

-- Saat beş buçuk henüz! dedi.

-- Ya! Demek günler hayli kısalmış, baksana nerdeyse akşam olacak. Fakat kuzum sen saate bakmağa nereye gittin öyle?

-- Apartmanın arka tarafına!

-- Neden?

-- Mektebin saati oradan iyice görüntüyor da ondan!..

-- Hay Allah! Ömürsün vallahi; demek her saate bakman gerekince bu koca daireyi arşınıyorsun, öyle mi?

-- Evet!

-- Canına yazık değil mi kardeşim! Al bir saat, koy şuracığa, böyle yorulma! Kaç paralık şey ki!..

-- Niçin alayım. Mektebin saati pekâlâ işimi görüyor. Boşuna israf. Dışarda da nasılsa adım başında saat var!

Misafir buna pek cevap bulamadı. Ama tuhaftı doğrusu. Bir saat nihayet... Biraz düşündükten sonra birden aklına bir şey geldi:

-- Peki dedi; ya geceleri... Geceleri ne yapıyorsun? O zaman da mektebin saati gözükmüyor ya... Ya gece yarısı uyanırsan ve saatin kaç olduğunu bilmek istersen?..

-- Gece yarısı mı? dedi beriki. Çok basit... Bak benim bir flütüm var; gece yarısı böyle uyku kaçarsa başlıyorum onu çalmağa; önce sağ tarafta bir ışık yanıyor, sonra sol komşuda. Ben hep çalıyorum tabii Karşı komşularda da birer birer ışıklar yanıyor. Ben daha kuvvetle çalmağa devam ediyorum. Nihayet pencerelerden biri açılıyor ve bir ses: «Kim bu hayvan diye bağırıyor; kim bu gecenin saat ikisinde böyle gürültü eden saygısız?!»..

Saati öğrenmek için bundan güzel usul olur mu?

Balık avı

Bir deli, nehir kenarında gezinirken balık tutan bir adam gördü. Adam, oltasını suya atmış bekleyip duruyordu. İlgilendi, yanına yaklaştı ve o da kıyıda bir kenara oturdu. Aradan saatler geçti; bir tek balık (dahi tutamayan balıkçı ve deli, hiç konuşmadan öylece oturup duruyorlardı. Bir ara bu hal tuhafına giden balıkçı sordu:

-- Siz niçin balık tutmuyorsunuz?

Deli, istifini bozmadan cevap verdi:

-- Benim sabrım yoktur da ondan!..

Kuşunun ölümü!

Dansöz kız olanca gayreti ve hevesi ile Opera müdürünün karşısında «Kuşunun Ölümü» dansını yapıyordu. Dansının sonunda direktöre sordu:

-- Nasıl müdür bey, beğenilmez mi?

Opera müdürü cevap verdi:

-- Zavallı hayvan!..

KOCAMAN LÂFLAR

Görünüşe göre hüküm vermeyen kimseler, sathî kimselerdir.

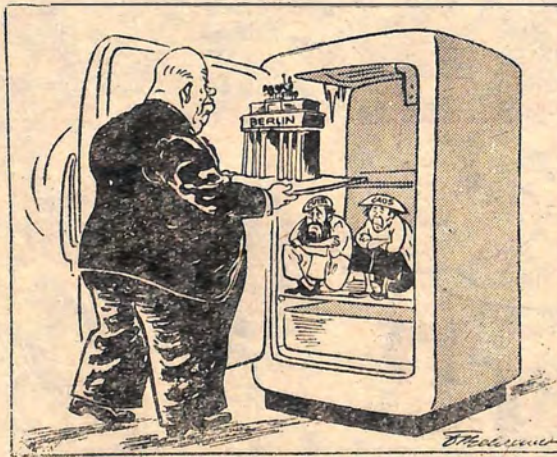
Amerikadan iki ilân:

Bir seyahat acentesi vitrininde:

«Şimdi gidin; sonra ödeyin».

Bir cenaze levazımatçısı vitrininde:

«Şimdi ödeyin, sonra gidin».



Kruşef — Hele şimdilik dursun!

Kongo'da aşk!



-- Seni seviyorum!

-- Seni seviyorum!



-- Seni seviyorum!

-- Seni seviyorum!

Sen de gör

Bir diktatör yılbaşı dolayısıyla halkına iyi seneler diliyordu. Birden ahhalinin arasından biri kuvvetle hapşırdı. Diktatör lâfını kesti ve sordu:

-- Kim hapşırdı?

Cevap yok... Diktatör suallni bir kaç defa tekrarlardı, gene ses seda çıkmadı. O zaman yanındaki askerlere emretti:

-- Birinci sıradakileri kurşuna diziniz!

Silâh sesleri duyuldu ve 50-60 kişi yere yuvarlandı. Diktatör tekrar sordu:

-- Kim hapşırdı?

Gene cevap yok. Sıra ikinci sıradakilerde idi. Ama hapşırın ortaya çıkmıyordu. Üçüncü, dördüncü, nihayet beşinci sıraya gelindi. O zaman titrek ihtiyar bir adam yavaş yavaş ilerledi ve diktatöre:

-- Ben hapşırdım efendim! dedi. Diktatör:

-- Hay Allah, diye cevap verdi, demindenberi niye söylemiyorsunuz; «çok yaşa» diyecektim...



PEMBE

Sermet Muhtar Cilas

MAŞLAHLI

HANIM

— 54 —

Deniz mavisi gözler, pembe beyaz ten, süslü gibi endam... Allah için kusursuz güzel; fakat ben erkek olsam, bu hanımı istemem. Sade güzellik kâfi mi, kadın dediğin biraz da civelek olmalı.

Mabeyinci Raik beyin büyük hanımı Pırlanta hanım, tam karşımızdaki locada; küçük hanımı-Biju hanım, onun yanındaki locada...

Büyüğü kumral, küçüğü sarışındır. Raik bey, hanımdan yana ne talihli erkek. Hep hürî gibi kadınlara düşüyor.

Bitişigimizdeki locada, doktor Nazif paşanın takımı, durmadan, dondurmacı!.. Limonatacı!.. Sucu!.. diye avazdalar... Durup dinlenmeden, tabak tabak dondurma yiyorlar, bardak bardak limonata içiyorlar, şişe şişe su getiriyorlar, Bir fıçı sardalya yiyip de mi gelmişler nedir?

Arap Sadinin büyük kızı maşlahlı, ikisi yeldirmeli. Ortancanın dişleri, küçüğün gözleri pek güzeldir. Şadi paşanın hanımefendi ile hanende Topal Şefika hanım yanyana; üç kızı da ta karşı cihette...

Çifte kumru hemşireler, yani Memnune ve Mesrure hanımlar, gene bir örnek yeldirme giymişler, bir örnek başörtü örtmüşler... Bir örnek bluzlar, bir örnek yelpazeler, bir örnek iskarpinler... Küçüğü de bir gözlük takıverse kıl kadar farkları kalmıyacak.

Hüseyin Amillerin ortanca kerimesile küçük kerimesi gelmiş, abla-ları galiba Fenere gitmiş.

Şehim paşanın yeni aldığı hanımın ismi Mukaddes hanımmış. Bu tazeye, âlem istediği kadar fazla iri yarı desin, benim de, Kanaryanın da pek hoşumuza gidiyor. Boylu boslunun bu derece mütenasibi ve endamlısı pek nadirdir.

Sisam komiseri Velî Nasuh beyin haremî de gene son derece şıktı. Bu hanıma tuvalet pek yapıyor. Esasen kendi güzel; kibar ve itinalı da giyiniyor; zarif bir kontes gibi oluyor.

Nakyeddin beyin Saraylı hanım, gene sarmalı bornuzunu, bürümcük başörtüsünü örtmüş, başına laşlı tarakları takmış... Gelinlik iki kız anası olduğuna on şehit lâzım.

Kızları, sıyah (saten dâvâyon) ger-

şafklar uzun beyaz eldivenler giymişler.

Kızıtopraklı tebessüm hanım, âdeti vechile, perde kapanır kapanmaz, locadan locaya seğırtiyor; kapıyı açıp: (Pardon yanlış geldim!) deyip billûr gibi kakhahalar atıyor...

Meramı, herkesi yakından görmek; elbiselerin biçimini, emaslarının nevini tecessüs...

Elçi Mehmet paşanın büyük gelini, muttasıl aynaya bakıp başını düzeltmede, mütemadiyen de, mendille karşı cihete işaret etmede.

Boyalı bıyıklı, Santurçivisi paşaya desem, mümkünü yok, herhalde avukat Şefiğin büyük oğluna...

Nâzım beyin haremî Feraset hanımı teyzezadesi Taibe hanım da yanyana idiler.

Feraset hanım, ufak tefek, sıca-kanlı, çok nazik bir hanımdır. Feraset hanımın gözlerinin rengini pek beyenirim. Yeşil gözün bu kadar mânalısı azdır. Kızına, ikide bir: (Kızım Celile!) diye seslenirse de ahlâ dedirtse, herkes inancak.

Bugün, Hekimyanın menfaatine oynanan oyun, (Karadegirmen cinayeti) isminde, 11 perdelik, uzun, cinaî bir dramdı.

Hissi oyunları, cinayetli facialara

tercih ederim, fakat insan kırk kere de (Ladam o Kamelya) yı, (Kontes Sara) yı, (Dalila) yı görmez ya...

Bilmem neden, son zamanlarda verilen bütün menfaatler, hep böyle çok perdeli, çok cinayetli eserler.

Toni Gökun orkestrası, (Demirci operası) nı bitirir bitirmez, ilk perde açıldı. Sahne, Karadegirmen ismindeki bir mahalli gösteriyordu. İki dakika geçmeden Aleksanyan, masum birini öldürdü.

İkinci perde kalktıktan biraz sonra ilk cinayetin izini kaybetmek için yeni bir cinayet ve otuz bin franklık banka çeklerinin sirkati...

Üçüncü perdede, bütün bu katiller, sirkatler, mazlum bir zavallıya yükleniyor, cahî Aleksanyan, yine yakayı kurtarıyor.

11 perde, sonuna kadar, işte hep böyle vurma, boğma, zehirleme, sirkat ile dolu... Oyun baştan aşağı Aleksanyanla Hekimyanın üzerine yükleniyor.

Bermutat, Manak efendi âlicenap peder, Binemeciyan genç aşık, Şahinyan, Binemeciyanın yârdağı, Çobanyan komik adam...

Kadınlardan da, Hekimyan maşuka, Binemeciyan genç kız. Aznif şirret kadın, Satenik anne...

Kanaryanın ağı açılmış:



YAZISIZ

— Nerden geldik, diyordu. Dakika geçmeden, kesme, yıkma, biçme. Boyuna ölüm, mezar, teneşir... Kel Hasanın davullu zurnalı, canım tiyatrosu dururken Eğriderenin oyununu mu seyretmeğe koştuk?

Daha birinci perdede, arkamı şanoya çevirmiş, dramla hiç alâkadar olmuyor, etraftakilerle oyalanıyordum. Esasen çok kimse de oyunla meşgul dedildi ya... Herkes kendi havasında...

Mesrur Unvan bey, elinde şanjın bir mendil, yelpazelenmek bahanesile, boyuna bana işarette.

Boyama bıyıklı, Santurçivisinin gözü kâh bende, kâh Erenköy güzeline. Yanındaki kambur, paşanın cigarasına içti kibrit çakıyor; kibritler nihayete kadar yanıp zavallının parmakları kavruluyor da paşanın haberi yok.

Cibiburun Vedat bey, altın tabakasını locanın önüne koymuş, kime büyük buracağını şaşırmış, bir bana, bir Saraylı hanıma bakmada.

Muşambacı zadelerin küçüğü, ikide bir, arkadaşının arkasına eğiliyor, yumruğu ile bıyıklarını silerek, bir şeyler çiğniyerek doğruluyor; herhalde içki atıştırıyor.

Garibin garibini yazayım da siz de şaşınız.

Doktor Ali Mehmet bey, bizi görür görmez, birdenbire pancar gibi oldu; arkasından limon! rengine girdi.

O esnada, loca kapısı vurulmuştu. Büfeci, koca bir tepsi yemişle buzlu su, dondurmacı, kulplu bardaklarda dondurma getirmişti. Bunları, yanımızdaki sandalyaların üstüne koyduk.

Ali Mehmet beye bir daha bak-tım. Yerinde yeller esiyor.

Dünyada bu derece cebün, bu kadar korkak, ne kimseyi gördüm, ne de işittim. Bakın şu ahlâksıza:

Güya Topaçla münasebetim var; belki o da tiyatrodadır, bir kenardan görüverir de kışanıp başına iş açar. Kimbilir, belki Necatîdînin meselesi de kulağına gitmiştir.

Kanarya, kolumu dürtüyor:

— Al bir korkak bezirgân daha!.. diye Sülheyl beyi gösteriyor.

Her gördüğü yerde tebessüm eden, reverans yapan, mazharı iltifat olayım diye aklını şaşıran paşazademiz, arkadaşını öne sürmüş, uşak kılıklı birini de kendi yerine oturtmuş, bizi görmemezliğe gelmek için galiba yere cümeliyor; çünkü yalnız fesi görünüyor.

Necatîdînin hâdisesi daha taptaze iken, aşinalık ediveririz de belki görüverirler, yok mu ya?..

(Devam edecek)

BÜLENT
SEREN





— 67 —

— «Götürelim ya... Ne olur ne olmaz.»

— «Fazla masraf olmasın?»

Bill, «Yok canım,» dedi. «Bir şişe alabiliriz. Neticede şampanyasız Yılbaşı olmaz.»

★

Yılbaşı gecesi saat on birde Gregg Adams'la David Wilder Savage neşeli bir partiden kaçıyorlardı. Apartmanın kapısını kimsenin duymaması için, yavaşça kapadılar ve elele merdivenlere doğru koştular. David, «Hişşşt!» dedi.

Nefes nefese alt kata indiler. Gregg halinden memnun, «Partilerinden ayrılmaya kalkınca ev sahipleri neden o kadar alırmı?» diye sordu. «Sanki kendilerine hakaret etmişsin gibi bir tavır takınır?»

— «Partide misafir azalınca, canları sıkılır ve o zaman birbirleriyle konuşmak mecburiyetinde kalırlar.»

— «Oh...» Gregg güldü. Sonra bir taksiye doğru koştular. Biraz sonra David'in apartmanındaydılar. Genç adam şömineyi yaktı, masaya soğutulmuş bir şişe şampanya ve iki kristal kadeh koydu. Pikapa bir sürü plâk yerleştirdikten sonra, gelip kanapeye, Gregg'in yanına oturdu.

— «Şimdi,» dedi. «Yeni yılı rahat rahat karşılayabiliriz.»

Gregg bir eliyle genç adamın elini tutmuştu. Diğer eliyle boynundaki incecik zincire asılı altın kalbi okuyordu. Bunu ona David Noelde vermişti, o günden beri de genç kız boynundan çıkarmıyordu. Banyo yaparken bile kalp yine boynundaydı. Gregg, «David'le veya başka biriyle evleninceye kadar bu zinciri boynumdan çıkarmıyacağım,» diye düşündü. Genç kız sevgilisinin ona bir nişan yüzüğü almasını o kadar istemişti ki. Fakat David nişan yüzüğü alacak tipte bir erkek değildi, onun yerine Gregg'e daha hoş romantik bir hediye vermişti. Bu hediyeğin büyük bir manası vardı. Veya hiç bir manası yoktu. Kalp aşk demekti. Fakat küçücük altın bir kalp sadece bir süs de olabilirdi. Gregg hediyeğin manasını belki zamanla öğrenebilecekti.

Gregg için çekerek. «Ne mümkünmel bir Yılbaşı,» dedi. «Yeni yılda da inşallah aynı derecede mes'ut oluruz. Hattâ daha da mes'ut.»

David, «Mükemmelden de daha iyisi var mı?» diye sordu.

Gregg ona baktı. «İnsan önceden hiç bir şeyi tahmin edemez...»

★

Yılbaşı gecesi saat on biri kırk beş geçte Barbara Lamont'la annesi oturma odasında radyo dinliyorlardı. Bütün memlekette gece yarısını bekleyen insanların seslerini duymuşlardı: Hilton otellerinin salonları, Kristal, Saray Balı salonları, Mavi Şafak gazinoları... Şimdi de Times Meydanında borular öttürüp, neşeyle haykıran New York'lular dinlemekteydiler.

Spiker, «On dört dakika sonra altın küre Times kulesine yüksele-

cek dedi. «Tam tepeye vardığı zaman biz de yeni seneye girmiş olacağız.»

Barbara'nın annesi, «Neden televizyonu açmıyorsunuz?» diye sordu. «Meydandakileri seyrederdik.»

— «Açmamı istiyor musunuz?»

— «Tabii... Yılbaşı değil mi? Hem radyoyu dinler, hem de televizyonu seyrederiz.»

Barbara televizyonun düğmesini çevirdi. «Gürültüden sağır olmasak bari.»

Annesi, «Bu adamlar da deli,» dedi. Oraya gidip kalabalıkta eziliyorlar... Bir de bunun adı eğlence. Kimbilir şimdi orada ne kadar sarhoş vardır.»

— «Herhalde.»

Annesi neşeyle ilâve etti. «Ve yankesiciler...»

Barbara için çekti. O akşam randevusu olmamasına aldırımıyordu, neticede hoşlanmadığı biriyle gezip de ne olacaktı? Biraz sonra saat on ikiyi geçecek, sonra da sabah olacaktı. O zaman bu sıkıcı geceyi bir sene müddetle de düşünmeyecekti. Acaba Sidney şimdi neredeydi? Ne yapıyordu? Barbara aklına geliyor muydu acaba? Onu hatırlasa bile herhalde şu anda genç bir adamla bir partide eğlendiğini zannediyordu. Son zamanlarda Sidney'i unutmaya çalışmasına rağmen, sık sık adamın kendisini artık hatırlayıp hatırlamadığını düşünüyordu.

Annesi, «Aldırma,» dedi. «Bu akşam bir sürü kızın randevusu yok. Evde oturan bir sen değilsin.»

— «Buna üzülüyüm yok.»

— «Gelecek sene her şey düzelecek. Bak görürsün.»

Gelecek sene... Barbara, kendi kendine «Acaba o zaman da hâlâ Sidney'i düşünecek miyim?» diye sordu. «Hiç kimse bu kadar uzun zaman aşık kalamaz. Benim gibi bir budala bile. Gelecek sene nereden olacağım acaba? Kimlerle olacağım? Bana sanki bütün Yılbaşılarını evde geçirmişim veya can sıkıcı biriyle partiyi gitmişim gibi geliyor... Sidney de bir kere buna benzer bir şey söylemişti... Aksilikler arka arkaya gelince, insan iyi şeyleri unuttur, hayatının daima böyle olduğunu düşünür... Evet, buna benzer bir şey söylemişti o. Ah Sidney, sana telefon edebilseydim. Sen de beş dakikacık olsun benimle konuşup, beni neşelendirseydin... Dünyada başka bir şey istemezdim! İstemez miydim acaba? Hakikaten istemez miydim?»

★

Gece yansına bir dakika kala, altın küre kulenin tepesine doğru yükselir, şehirde herkes şampanyayı kadehlerine veya yanındakine uzatıp, onları öpmeye hazırlandıkça, otuzuncu caddedeki evlerden, birinden verilen partide bir genç elektrikler söndürdü. Bir, «Elektriği yakın yahu,» diye bağırdı. «Sevgilimi bulamıyorum.»

Herkas gülmeğe başladı. Elektrikler tekrar yandı. Caroline Bender, Paul Landis'le Noel ağacının önünde duruyordu. Genç adam saatine

Genç Kız

RONA JAFFE
Çeviren:
GÖNÜL SUVEREN

bakarak; «Bir dakika var,» dedi. Caroline Bender sinirli sinirli güldü. O anda, «Callas da saat kaç acaba?» diye düşünüyordu.

Biri haykırdı. «Gece yarısı! Yeni yılınız kutlu olsun!»

Paul yavaşça, «Yeni yılını tebrik ederim,» dedi. Etraflarında herkes neşeli neşeli haykırışıp öpüşüyordu. Bir kısmı ise sadece fırsattan istifade etmekteydi. Paul bu kadar kişinin ortasında olduğu için utanmış gibiydi. Caroline'i hafifçe omuzundan tutarak dudaklarını genç kızın dudaklarına dokundurdu. Fakat bu temas bile onu fena etmişti. Genç kızı kendine çekerek sıkı göğsüne bastırdı.

Caroline gözlerini kapamıştı. «Eddie, sevgilim,» diye düşünüyordu. Sanki düşünceleri dağ tepe aşmış, Eddie'ye ulaşmıştı. «Yeni yılın kutlu olsun sevgilim! Seni hiç bir zaman unutamadım, Eddie. Hiç olmazsa bu an beni hatırla. Beni hatırla!»

Paul'un kollarından ve dudaklarından kabil olduğu kadar nazik bir tavırla kurtulmaya çalıştı. «Yeni seneni tebrik ederim, Paul.»

Ev sahibesi neşeli neşeli bağırdı. «Öpüşmeği artık bırakın, çocuklar! Hele siz eski evliler! Utanmıyorsunuz musunuz? Haydi, bir şeyler yemenin zamanı geldi. Hayyar! Daha şampanyamız da var!»

Paul Caroline'e, «Büfeye gidelim mi?» diye sordu. Kolunu uzattı, Caroline genç adamın koluna girdi. Birlikte büfeye doğru gittiler. Bu arada yeni evli, hayyara filân da aldırmayan bir çiftin önünden de geçtiler.

★

Yılbaşı gecesi saat dörtte April Morrison, Jeffrey adlı bir gençle El Morocco kulübünden çıkıyordu. Jeffrey, Dexter'in arkadaşı olan Chet'in arkadaşısıydı... April bir hayli sarhoştı, taksiye binmeğe çalışırken ayağı takıldı. Sabahın soğuk havasında biraz kendine gelmiş olan Jeffrey çabucak onun kolunu yakaladı ve gülererek, birbirlerine sarılmış vaziyette taksinin içine düştüler. April'in apartmanına kadar da öyle gittiler.

Jeffrey, «Ben de yukarı gelebilir miyim?» diye sordu. Fakat merdivenlerin varısına kadar çıkmıştı bile. April'in cevap vermesine lüzum yoktu. Merdivenlerden çıkarken gültüyor, şarkı söylüyor ve arada sırada da birbirlerini susturmağa çalışıyorlardı. Her sahanlıkta durup birbirlerine sarılmağı ve öpüşmeği de ihmal etmemekteydiler.

April, «Sırtımızda paltolarla aşıya benziyoruz,» dedi. «Kollarımı seni kavrayamıyor bile.»

— «Biraz sonra bunun icabına bakarız.»

Apartmanda genç kız hemen masaya gitti. Boş bir viski şişesini göstererek, «Bak,» diye haykırdı. «Bitmiş içkiye ne oldu acaba?»

Jeffrey bir an ciddi ciddi düşünükten sonra cevap verdi. «Biri içti herhalde.»

— «İçen kim olduğunu biliyor muyum?»

— «Kim?»

— «Ben. Bu akşam üzeri. «Bu April'e o kadar komik gelmişti ki, kahkahalarla gülmeğe başladı. Sonra, «Hayır,» dedi. «Düdü bu. O zaman Yılbaşında gezmeğe gidemiye-

ceğimi düşünüyordum. Sen telefon etmeden evvel... Canım çok sıkılıyordu.»

Jeffrey, «Telefon ettiğime çok memnunum,» diye cevap verdi.

— «Ben de öyle.»

Genç adam paltosunu çıkararak yere attı, April de onu taklid etti. Genç kız, «Jeffrey çok yakışıklı,» diye düşünüyordu. Fakat onun tipi değildi doğrusu. Zira genç kız Dexter gibi esmer erkeklerden hoşlanırdı. Maamafih hoş çocuktu Jeffrey. Bu April'in onunla üçüncü çıkıştıydı. O gün telefon edip, Yılbaşını beraber kutlamalarını teklif edince, bayağı şaşırmıştı. Evvelâ April, Chet'in aralarında geçen hâdiseden bahsedip bahsetmediğini düşünmüştü. Fakat Jeffrey'i umduğundan daha kolaylıkla idare edebilmişti. Halbuki vaziyette Chet'le hiç de öyle olmamıştı. April, Chet'le yaptıklarını hatırlayınca bayağı hastalanıyor, midesi bulanıyordu. Düşündükçe de Chet'in nesini beğendiğini, bu işe nasıl razı olduğunu kendi kendine sorup durmaktaydı. Fakat artık bu hâdiseyi de düşünmeyecekti. Bu olup bitmişti artık.

Jeffrey etrafına bakınıyordu. April, çıkmadan evvel odayı toplamış olduğuna sevindi. Elbiselerini asması, yatağını da yine dolap haline sokmuştu. Şimdi burası daha ziyade üç odalı bir apartmanın salonuna benziyordu. Şurada mutfak vardı, dolapla yatak ise iki oda kapısı gibi durmaktaydı. Bunlardan birinin arkasında April'in yatağı olduğunu kim bilirdi. Belki de Jeffrey onun zengin olduğunu zannedecekti. April, «İnşallah öyle zanneder,» diye düşündü. «Beni bayağı bir taşralı addedip, Dexter gibi de aşağı görmez...» Neticede Jeffrey onun Chet'in ahbabı, Dexter'in ise eski sevgilisi olduğunu biliyordu. Başka bir şeyden de haberi yoktu!

Jeffrey, «Artık aylara benzemiyoruz,» diyerek kollarını açtı ve April'e yaklaştı.

April çabucak, «Evde cin var,» dedi.

— «Cin falan istemem.»

— «Ben istiyorum ama.»

Titreyen elleriyle bardağa cin doldurdu, Jeffrey'in yanından kaçarak mutfaka girdi, dolaptan huz çıkardı. Üç parça buzu bardağa attı, bu sırada içki taşmış, elbiselerini lekelemişti.

Jeffrey, «A,» diye bağırdı. «Elbiseni berbat etmişsin.»

İçkiyi bir peçeteyle silmeğe, aynı zamanda da kıza sarılmağa çalışıyordu, April ise cini içmeğe uğraşmaktaydı. Nihayet bir yudum aldı, bunu geri çıkarmaya çalışarak yutkundu. O zamana kadar cini dümdüz içmemişti. Hiç de fena değildi bu, biraz Martini'ye benziyordu. Jeffrey habire onu öpmek için uğraşıyor, April ise içkiyi bitirmeğe çalışıyordu. Nihayet anlaşıldı. Jeffrey onu öpüyor, April ondan sonra içkisinden bir yudum alıyordu... Nihayet cin bitti.

Jeffrey, «Ahhh,» diye fısıldadı, «At şu Allahın belası bardağı artık.» Bardağı alarak bir kenara kovdu.

— «Sen de kimsin?»

— «Ben Jeffrey'im.»

— «Beni seviyor musun?»

(Devamı var)

KOMİSER
OSMAN



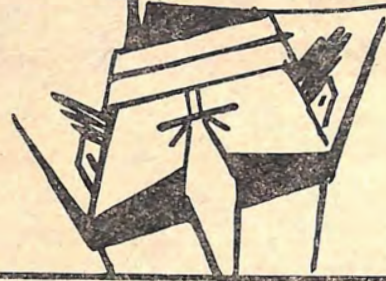
İVRHAN
SELÇUK

KUÇEROYA
KARŞI

13

KUÇERONUN EMRİ ÜZERİ-
NE KÖYLÜLER MEYDANDA
TOPLANIRLAR...

VAKTİNDEN ÖNCE GELDİ DAHANESİYLE, PA-
RAMIZ YOK DEMİSİNİZ. KUÇERONUN HER
ŞEYİ BİLDİĞİNİ HESAP ETMEMİSİNİZ.



SÖYLEYİN BAKALIM KÖY-
DE PARA VAR MI, YOK
MU ?.

YOKTU PA-
SAM. OSMANO
GELDİKTEN SON-
RA DAĞITTI.

OSMANO İYİ AĞIR-
LANDI BURADA
AĞAM.

AĞIRLANDI AMA, FAZLA-
SİYLE ÖDEDİ BORÇLULU
ADAM.



HEP BİR AĞIZDAN KONUŞ-
MAYIN !. KİMMİŞ BU
OSMANO ?.

SEN CE-
VAP VER
ZARİFO !



BENDEN İYİ KADİRO BİLİR
AĞAM. ONUN EVİNDEKAL-
DI. SİZDEN KUVVETLİ OL-
DUĞUNU DA
SÖYLEYEN
ODUR.



BU LÂF ÜZERİNE KUÇERO, KADİROYA SUALSİZ
LEVAPSİZ BİR SİLLE PATLATIR...

SENİ GEBERTMEK
İÇİN SİLÂHALİZİM
YOK.



HAKİKATEN, ZATEN
ZAYIF BİR BÜNYEYE
SAHİP OLAN KADİRO
KUÇERONUN TEK
SİLLESİYLE ÖLÜR.
PARALARI TOPLAYAN
HAYDUT, O GECE
KÖYDE KALMAKTAN
VAZGEÇER...

YAKINDA YİNE GELELEĞİM. OSMAN-
NOYA SÖYLEYİN, BUŞEFER DAHA
ÇOK PARA BIRAKSIN



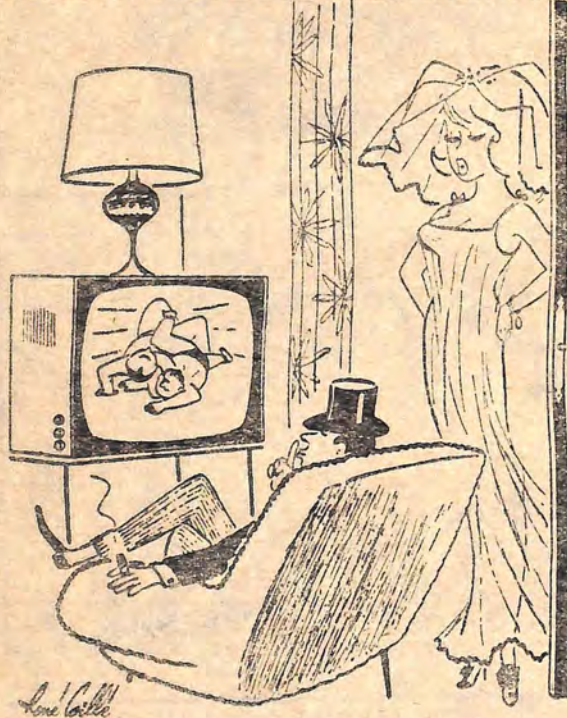
ASLINDA KUÇERONUN CANI SIKILMIŞTIR. FA-
KAT BELLİ ETMEMEĞE ÇALIŞMAKTADIR...

DEVAMI VAR!

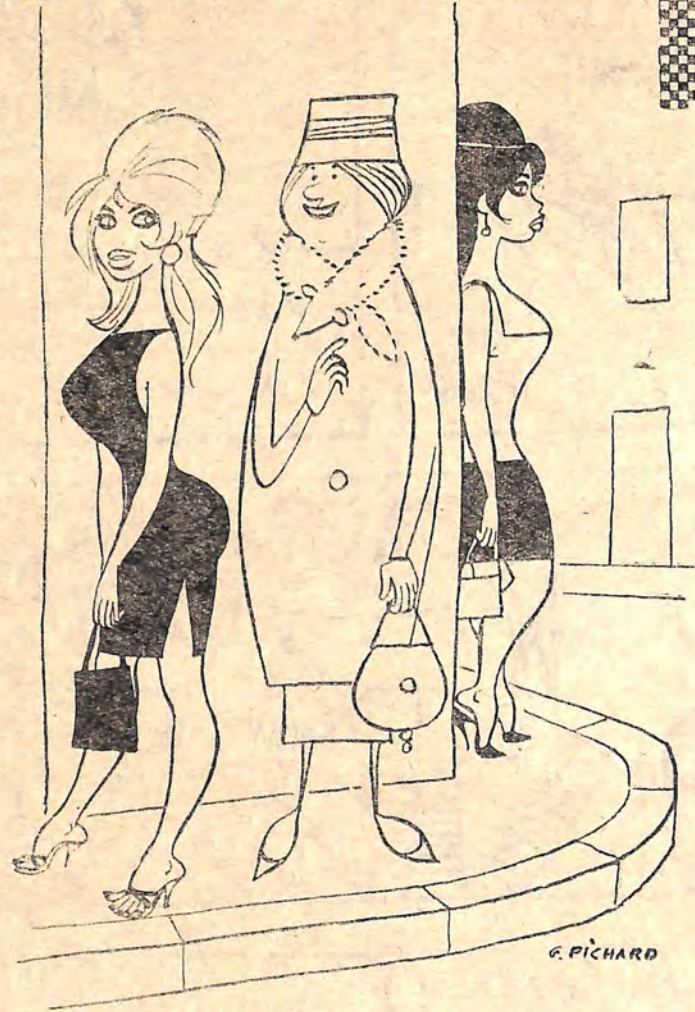


KİM BU OSMANO ?.
PARA DAĞITAN HAYDUT MU
OLURMUŞ !..

Dünya Karikatürleri



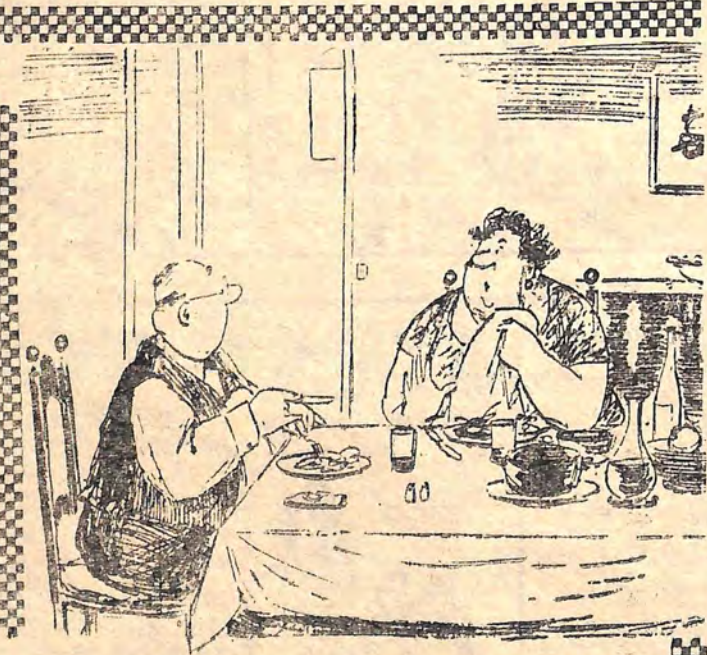
-EEE, NE OLACAK YANI ?



-KOCAMA İYİ Kİ BURADA RANDEVU VERMİŞİM.
YOKSA GELENDEN GEÇENDEN UTANACAKTİM!



-SİZ AVUKATIMIN KATİBİ MİSİNİZ ?..LÜTFEN KENDİSİNE SÖYLEYİNİZ: BOŞANMA DAVASI AÇMAYA LÜZUM KALMADI!..



-ŞİŞMANLIYORSAM SANA NE ? BİR KEREÇÜK OLSUN DİZLERİNE Mİ OTURTUYORSUN SANKİ!..



KLOROFİLLİ Mental TABLETLERİ

Soğan, sarımsak ve rutün kokuları ile ağız ve vücuttan
intişar eden nahoş kokuları izale eder.
Ağızda eritilen tabletler lâlîf bir rayiha bırakır.

Ak. 224

*Yurdun ve Dünyanın
Dört Bucagında*

Reklâmlarınız için

En Geniş Reklâmcılık Örgütü

Basın ilân Kurumu

Genel Müdürlük
Cağaloğlu, Türk Ocağı Caddesi No: 1
İstanbul
Telefon: 22 43 84 — 22 43 85
Telgraf Adresi: BASIN KURUMU

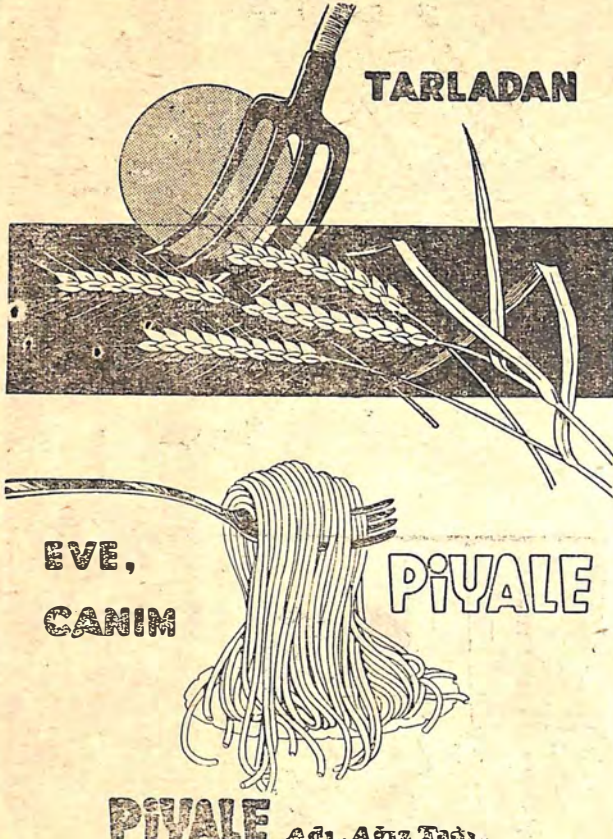
Şubeler :

Istanbul
Ankara
İzmir
Adana
Bursa
Diyarbakır
Erzurum
Eskişehir
Konya
Zonguldak

Dış Muhabirler

A. B. D.
Almanya (Federal)
Almanya (Demokratik)
Avusturya
Avustralya
Belçika
Bulgaristan
Çekoslovakya
Danimarka
Fransa
Hollanda
İngiltere
İspanya
İsrail
İsviç
İsviçre
İtalya
Japonya
Lübnan
Macaristan
Norveç
Pâkistan
Polonya
Portekiz
Romanya
Yugoslavya
Yunanistan

Basın - 22252 - 225



TARLADAN

**EVE,
CANIM**

PIVALE

PIVALE Adı... Ağız Tadı...

Ak. 226



**Dikkat!
Dikkat!
Dikkat!**

*Kaçmaz mı?
Kaçmaz mı?*

**KAÇMAZ ÇORAP İMÂL
ETTİĞİNİ HERKES İDDİA,
EDEBİLİR FAKAT:**

Dikişli Kaçmaz çorap Türkiye'de
yalnız Kazova Fabrikalarında
imâl edilmektedir.
10 DENYE DİKİŞLİ

Hermin
KAÇMAZ yüksek evsafıdır

Her mevsimde
Kazova
Giyimde zerafet yaratır.

İlançılık - 9026 - 227

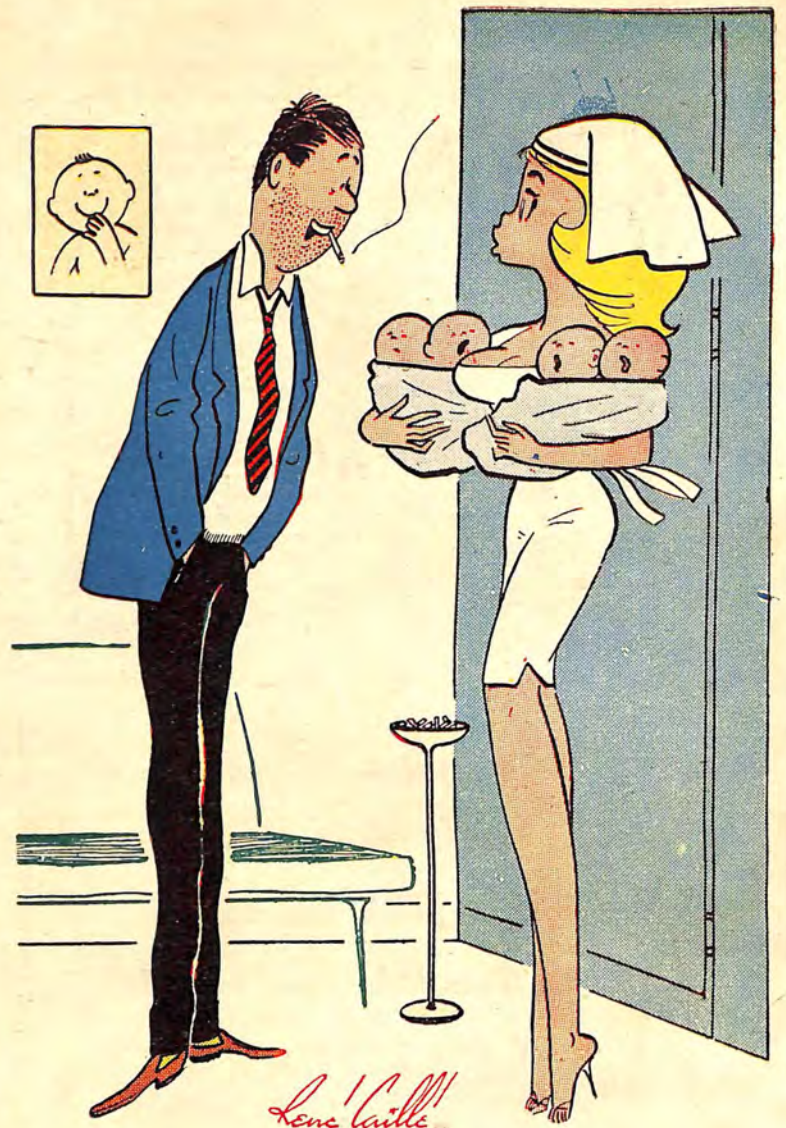


- MARGRET, ŞEKERİM VAL-
LAH! SARHOŞ DEĞİLİM!



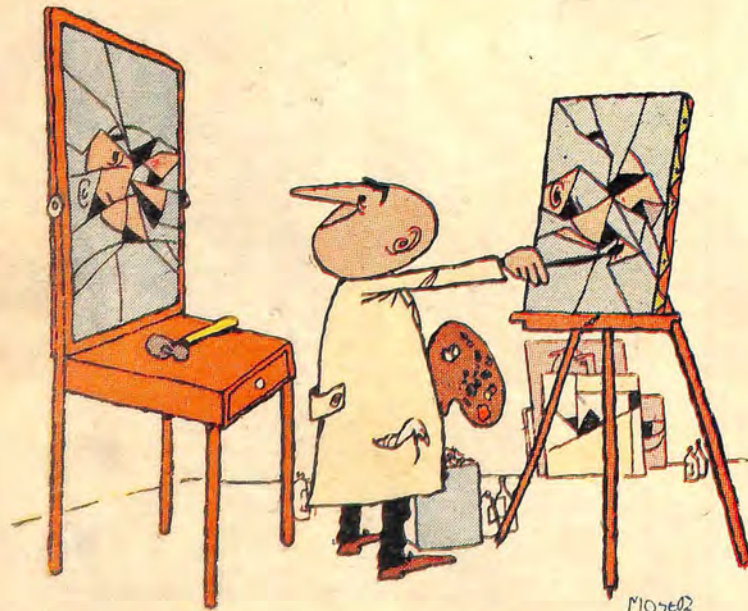
- PEKİ, İSTEDİĞİN FIATTA MÜ-
TABİKİZ AMA BERABER
GEÇTİRİŞİMİZ İKİ SAATİ
HAFTALIĞINDAN KESECEĞİM!

A K B E L



René Caille

-ORTADAKİ İKİZLER DE BENİM Mİ?



KENDİ PORTRESİ!



-POOOL, BİR SAATTİR GAZE-
TEYİ TERS OKUYORSUN!